

Kazimierz MRÓWKA
Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie

POEMAT PARMENIDESA. FRAGMENTY ***B 9-17, B 19***

WSTĘP

W artykule zamieszczam fragmenty poematu Parmenidesa, w klasycznym wydaniu Dielsa-Kranza oznaczone B 9-17 oraz B 19. Pomiędzy B 18 uwzględniony przez Dielsa-Kranza, ale zachowany jedynie w wersji łacińskiej. Niniejszy tekst jest uzupełnieniem autorskiego wydania poematu Parmenidesa wraz z obszernym komentarzem, *Parmenides. Ścieżka prawdy. Analiza fragmentów B 1-B 8, w. 1-51*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012. Pełne informacje bibliograficzne, uwzględnione w artykule, zawarłem we wspomnianym wydaniu. To samo dotyczy aparatu krytycznego: obejmuje on głównie wydawców i hermeneutów poematu Parmenidesa uwzględnionych w pracy *Parmenides. Ścieżka prawdy*. W artykule korzystam ze słownika: Henry George Liddell, Robert Scott, *A Greek-English Lexicon. Revised and augmented throughout by Sir Henry Stuart Jones. With the assistance of Roderick McKenzie*, Clarendon Press, Oxford, w wersji internetowej: <http://www.perseus.tufts.edu>. (Skrót LSJ). W drugiej części artykułu zamieszczam słownik LSJ zawierający ważniejsze pojęcia analizowanego poematu. Gwiazdki towarzyszące słowom w przekładzie poematu odsyłają do słownika.

Fragmenty B 1-8, w. 1-52 opisują pojęcie „jest” oraz konieczność odrzucenia drogi „nie jest”. Końcowa część B 8, od w. 52 do w. 60 oraz

pozostałe fragmenty dotyczą „mniemań śmiertelnych”. Ich wykład zapowiedziała bogini w B 1, w. 30-32:

βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἔνι πίστις ἀληθῆς.
ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσῃ, ὡς τὰ δοκοῦντα
χρῆν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα

„mniemania śmiertelnych, w których nie ma wiary prawdziwej. Ale przecież i te poznasz, w jaki sposób rzeczy ukazujące się, musiały pozornie być, nieustannie wszystko przenikając”¹.

FRAGMENTY B 9-17, B 19.

B 9

Simplikios, *In Phys.*, 180, 9-12

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται
καὶ τὰ κατὰ σφετέρως δυνάμεις ἐπὶ τοῖσι τε καὶ τοῖς,
πᾶν πλέον ἐστὶν ὁμοῦ φάεος καὶ νυκτὸς ἀφάντου
ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρω μέτα μηδέν.

w. 1. ὀνόμασται F¹ Aldine Diels : ὠνόμασται DEF²

w. 2. τὰ om. E

„Skoro jednak² wszystkie^{3*} światłem i nocą zostały nazwane⁴,
i te⁵ odpowiednio do ich mocy^{6*} tymi i tamtymi,
to wszystko pełne jest razem światła i nocy bez światła⁷
równo⁸ dwóch, ponieważ żadna z dwóch nie ma udziału w nicości”.

¹Przekład w K. Mrówka, *Parmenides. Ścieżka prawdy. Analiza fragmentów B 1-B 8*, w. 1-51, PWN, Warszawa 2012. Końcową część B 8, wydałem i omówiłem w artykule *Analiza B 8*, w. 51-61 *Poematu Parmenidesa*, w: „Logos i Ethos”, 2 (31) 2011, Kraków, s. 183-201.

²Wyrażenie αὐτὰρ ἐπειδὴ, „skoro jednak”, zostało prawdopodobnie dodane do końca większego fragmentu. Być może omawiany fragment następował bezpośrednio po B 8, wszak w B 8, w. 53-59 Parmenides pisze o dwóch formach nazwanych przez śmiertelnych. B 9, co poświadcza już pierwszy wers fragmentu, jest logiczną kontynu-

acją wykładu z drugiej części B 8. Simplicios, który jest dla nas źródłem B 9, twierdzi, że omawiany fragment był blisko B 8 (*In Phys.*, 180, 8). Mimo to, część wydawców odchodzi od porządku fragmentów ustalonego przez Dielsa-Kranza i umieszcza B 9 za B 4 (B. Cassin), a więc w pierwszej części poematu, obejmującej wykład ontologii, za B 10 (A.H. Coxon), za B 11 (O'Brien), za B 18 (Mansfeld).

³πᾶς (πᾶσα, πᾶν), w liczbie mnogiej „wszyscy”, „sami tylko”, „wyłącznie tylko”; w liczbie pojedynczej „cały”, „wszystek”, „całkowity”, „każdy”. *Neutrum pluralis* πάντα, „wszelkie”, „wszystkie”, Z. Abramowiczówna (red.), *Słownik grecko-polski*, t. 1-4, Warszawa 1958-1965, t. 1, s. 375. Dalej używam skrótu ZA. Według L. Tarána, πάντα występuje tu „nie w sensie «każdej rzeczy (*each thing*)», ale w sensie «całości rzeczy (*the totality of things*)». Co to oznacza? To całość jest pełna światła i nocy, a nie każda rzecz z osobną” L. Tarán, *Parmenides. A Text with Translation, Commentary and Critical Essays*, Princeton 1965, s. 162. W B 9, w. 1 πάντα znaczy więc „wszystko” w sensie „wszystkie rzeczy”, wszystkie rzeczy tworzące jedną całość.

⁴ὀνομάσται od ὀνομάζω, „nazywać”, „wymieniać”, „wyszczególniać”. W B 9, w. 1 ὀνομάζω użyte jest w znaczeniu nadawania nazw. J. Bollack kładzie nacisk na związek ὀνομάσται z πάντα: „Nie jest powiedziane, że dwie zasady dzielą między sobą panowanie nad rzeczami, ale to, że wybrany do ich nazwania język został zapożyczony od tych dwóch zasad i związanych z nimi mocy [...] To nie wszystkie istniejące rzeczy otrzymały te nazwy, ale że wszystkie nadane nazwy odnoszą się do dwóch terminów”, J. Bollack, *Parménide, de l'étant au monde*, Paris 2006, s. 227.

⁵Chodzi o nazwy, które nadane zostały tym i tamtym rzeczom. Na przykład tłumaczenie Coxona: „And the names corresponding to their potencies have been given to these things and those”, „I nazwy odpowiadające ich mocy zostały nadane tym rzeczom i tamtym”, A.H. Coxon, *The Fragments of Parmenides*, Las Vegas 2009, s. 88.

⁶δύναμις, „potęga”, „siła”, „moc”, „polityczna potęga”, „wpływ”, „znaczenie”. LJS: „power”, „might”, „strenght”, zob. *Słownik do B 9*.

⁷φᾶος, „światło dzienne”, „dzień”, „światło”, „blask” [ZA, t. 3, s. 452]. LJS: „light”, „daylight”. Conche podkreśla, że φᾶος jest „terminem poetyckim”, M. Conche, *Le Poème: Fragments. Texte grec, traduction présentation et commentaire*, Paris 2004, s. 198. νύξ, „noc”, „nocna pora”. Tutaj przeciwstawiona światłu, jako rzeczywistość pozbawiona światła. W parze „dzień i noc” dostrzec można wpływ *Teogonii* Hezjoda, u którego Dzień i Noc powstały z pierwotnego Chaosu. „Choć Parmenides – piszą autorzy *Filozofii przedsokratejskiej* – nie podał żadnego racjonalnego powodu wyboru światła i nocy jako kosmologicznych zasad, zdawał sobie sprawę, że czerpie z *Teogonii*”, S. Kirk, J.E. Raven, M. Schofield, *Filozofia przedsokratejska*, tłum. J. Lang, Warszawa 1999, s. 257. Innym źródłowym, tym razem filozoficznym punktem odniesienia, na co zwraca uwagę Coxon, może być fragment B 67 Heraklita: „Bóg: dzień noc, zima lato, wojna pokój, sytość głód”, Mrówka, *Heraklit. Fragmenty: nowy przekład i komentarz*, Warszawa 2004, s. 200. Przeciwiństwo dnia i nocy, światła i ciemności przenika całe dzieło mędrca z Efezu. W wymiarze epistemologicznym jego symbolika, ujęta w metaforze snu i jawy, obejmuje parę przeciwiństw „wiedza-niewiedza”. Sen jest symbolem niewiedzy, a jawa – prawdziwego poznania. Ważny jest tu szczegól-

B 10

Klemens Aleksandryjski, *Strom.* V, 138

εἴση δ' ἀνθερίαν τε φύσιν τά τ' ἐν ἀνθερι πάντα
 σήματα καὶ καθαρᾶς εὐαγέος ἡλίου
 λαμπάδος ἔργ' αἰδήλα καὶ ὀππόθεν ἐξεγένοντο
 ἔργα τε κύκλωπος πύση περίφοιτα σελήνης
 ὅ καὶ φύσιν, εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἅμφις ἔξοντα
 ἔνθεν ἔφυ τε καὶ ὥς μιν ἄγους' ἐπέδησεν ἄνάγκη
 πείρατ' ἔχειν ἄστρον.

w. 3. ὀππόθεν Sylburg Diels : ὀπόθεν L

w. 4. περίφοιτα Scaliger Diels : περι φοιτα L

w. 6. ἔνθεν [μὲν γὰρ] Scaliger Sylburg Diels : ἔνθεν μὲν γὰρ L

ἔφυ τε Sylburg Diels : ἔφυγε L

nie fragment B 89 dzieła Heraklita: „Dla przebudzonych jeden i wspólny jest świat, zaś z tych, którzy śpią, każdy zwraca się do własnego”, Tamże, s. 249. W Poemacie Parmenidesa nie pojawia się motyw snu i jawy, niemniej jednak para noc-dzień wpisuje się idealnie w epistemologię Eleaty, którą nazwać można „filozofią dróg poznania”. W proemiu zawierającym opis ekstatycznej podróży młodzieńca do domu bogini, a dokładnie w B 1, w. 11, pojawiają się ścieżki Dnia i Nocy. Pierwsza jest drogą prawdy, druga zaś drogą mniemania. Pierwsza jest drogą boską, druga ludzką. Pierwsza otwiera na ontologię, druga na kosmologię. Pierwsza nie opuszcza wielości, a ponieważ jednym z fundamentalnych „znaków” bytu rozsiewanych przez boginię na ścieżce Dnia, jest „jedno”, to ontologia jest henologią, druga zaś przyjmuje wielość, której początkiem i paradygmatem jest rozróżnienie dwóch form, światła i ciemności. Bogini Parmenidesa jest prawdą, zaś młodzieniec jest εἰδοτα φῶτα, „wiedzącym mężem” (B 1, w. 3), który zmierza εἰθ φάος, „ku światłu” (B 1, w. 10); jest mężem wiedzącym, a zarazem widzącym, właśnie dzięki światłu bijącemu od prawdy; ἀλήθεια (B 1, w. 29, B 8, w. 51).

⁸Coxon: „ἴσων znaczy 'równy w statusie lub mocy' (equal in status or power)”, A.H. Coxon, *The Fragments of Parmenides*, dz. cyt., s. 361.

„Poznasz⁹ naturę eteru* i te w eterze wszystkie
 Znaki¹⁰ i czystej jaśniejącej słońca*
 Pochodni dzieła niewidzialne^{11*} i skąd się zrodziły*.
 Dzieł też wędrujących^{12*} nauczysz się księżyca o wielkim okrągłym
 oku^{13*}
 i jego natury. Znać również będziesz niebo trzymające dookoła*,
 skąd powstało*, i jak konieczność^{14*}, która go prowadzi, spętała* go,
 aby granice gwiazd trzymało”.

B 11

Simplikios, *De cael.* 559, 20.

πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἦδὲ σελήνη
 αἰθὴρ τε ζυγὸς γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος
 ἔσχατος ἦδ' ἄστρον θερμὸν μένος ὠρμηθήσαν
 γίγνεσθαι.

w. 3. θερμὸν AF Diels : θερμῶν DE

w. 4. γίγνεσθαι DE Diels : γίνεσθαι AF

⁹Bogini dopiero zapowiada młodzieńcowi poznanie, co poświadcza, że fragment B 10 umieszczony był na początku wykładu dotyczącego mniemań. W B 10 zapowiedziana jest część kosmologiczna.

¹⁰Conche: „Znaki σήματα są konstelacjami”, M. Conche, *Le Poème: Fragments*, dz. cyt., s. 205. Nie chodzi więc o znaki bytu, które bogini rozsiewa na ścieżce Dnia w B 8.

¹¹LSJ: „ἀίδηλος, making unseen, annihilating, destroying”. Stąd ἔργ' ἀίδηλα mogą być tłumaczone na dwa sposoby: 1. „Dzieła niszczące” (np. Conche). 2. „Dzieła niejwane” (np. Wesoły).

¹²Chodzi o ruchy księżyca. Wesoły tłumaczy: „ruchy błądzące”, ale wolę przekład „dzieła wędrujące”, ponieważ ruchy księżyca są regularne i okresowe (Przekład Conche'a: „dzieła okresowe”), natomiast błądzenie może wskazywać na ruchy przypadkowe i chaotyczne.

¹³LSJ: „Κύκλωψ, ὠπος (acc. οπα, v. infr.), ὄ, Cyclops, freq. in pl., oneeyed giant savages, Od.9.106, Hes.Th.139, Th.6.2, etc.: prop. Round-eyed, x. σελήνη the round-eyed moon, Parm. 10.4”. Chantraine: „który ma wielkie okrągłe oko (qui a un gros oeil rond)”, P. Chantraine, *Dictionnaire Etymologique. Histoire des mots*, Paris 2009. W przekładzie idę więc za *Słownikiem Etymologicznym*.

¹⁴Pojęcie „konieczności” pojawia się również w B 8, 16; B 8, 30.

„Jak ziemia, słońce i również księżyc,
zarówno eter wspólny, jak i droga mleczna* i Olimp*
najdalszy*, również gwiazd gorąca^{15*} siła*, rzuciły się*
do narodzin”.

B 12

Simplikios, *In Phys.* 39, 12

αἱ γὰρ στεινότεραι πλήντο πυρὸς ἀκρήτιοι,
αἱ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἴεται αἴσα:
ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἢ πάντα κυβερνᾷ:
πάντα γὰρ στυθεροῖο τόκου καὶ μίξιος ἄρχει
ἢ πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν τό τ' ἐναντίον αὐτίς
ἄρσεν θηλυτέρῳι.

w. 1. πλήντο Bergk 1842 Diels : πλήνται Bergk 1864 : παήντο E^a : πάντο D¹ :
πύήντο D²E : ποίήντο Aldine Karsten

ἀκρήτιοι Diels : ἀκρήτιοι DE^a : ἀπρίτιοι EF : ἀκρίτιοι Aldine Karsten

w. 4. πάντων W Conche Cassin : πάντα DEF Karsten Diels Diels-Kranz : πάντᾶ
Cordero : πάντος Brandis Bergk : πάντη Mullach Tarán Mourelatos : πάντη Coxon :
πᾶσιν Stein

ἄρχει DE Diels : ἄρχῆ F Aldine Karsten

w. 5. μιγῆν Bergk Stein Diels : μιγὲν DEF

αὐτίς F Diels 1897 Diels-Kranz : αὐθτίς DE Diels 1882

„Bo najwęższe^{16*} wypełniły się ogniem czystym¹⁷,
a tamte następne nocą, dalej ognistego płomienia* wzbija się porcja*.
Zaś w ich środku bóg^{18*}, co wszystkim kieruje*.
Wszystkiego bowiem nienawistne* rodzenie* i związek zaczyna,
wysyłając żeńskie, by z męskim się zjednoczyć* i na odwrót,
męskiemu z bardziej żeńskim¹⁹”.

¹⁵Abramowiczówna: θερμός, „ciepły”, „gorący”, „ognisty”, „namiętny”, ZA, t. 2, s. 455.

¹⁶Prawdopodobnie najwęższe pierścienie.

¹⁷Czystość w sensie niezmieszania ognia z niczym innym.

B 13

Platon, *Symp.*, 178 bArystoteles, *Metaph.*, A, 4, 984 B 27Plutarch, *Amat.*, XIII, 756 fSextus Empiryk, *Adv. Math.*, IX, 9Stobajos, *Ecl.*, I, 9, 6 (I, 113, 4 Wachsmuth)Simplikios, *In Phys.* 39, 18

πρώτιστον μὲν Ἔρωτα χεῶν μητίσατο πάντων

„Pierwszego Erosa z bogów wymyślił^{20*} wszystkich”.

¹⁸δαίμων pojawia się również w B 1, w. 3.

¹⁹D. Kubok dokonuje udanej próby rekonstrukcji kosmologii Parmenidesa. Odwołuje się przy tym również, poza fragmentami B 9-12 do świadectwa Aetiosa II, 7, 1, które Diels oznaczył A 37 I: „Najbardziej na zewnątrz wysuniętym pierścieniem – piśsze Kubok – jest ‘trwałe otoczenie’ (τὸ περιέχον στερεόν) lub ‘najdalszy Olimp’ (ὄλυμπος ἔσχατος), który otacza wszystko na zasadzie muru. Pod nim znajduje się pierścień ognia, czyli ‘eter’ (αἰθήρ), który – jak poucza fragm. B 10 – odróżniony jest od nieba, ponieważ ‘znaki’ (σήματα) świecące znajdują się właśnie w eterze. We fragm. B 11 eter jest określony jako αἰθήρ τε ξυνός (‘wspólny wszystkim eter’), podczas gdy świadectwo Aetiosa precyzuje, że eter zajmuje najwyższą sferę. Zaraz poniżej następują pierścienie zmieszane nieba (B 10), najpierw Słońca, bezpośrednio po czystym ogniu eteru, a potem to, co nazywa Parmenides właściwym niebem: gwiazdy, Droga Mleczna i najniżej z nich – Księżyc. Pozostaje jeszcze jeden obszar, który należałoby zaliczyć do tego, co zmieszane. Jest to – wedle świadectwa Aetiosa – ‘otoczenie ziemi’ (τὰ περιγεια). Można tu zaliczyć powietrze oraz wilgoć i chmury. Następnie wyróżniony jest pierścień (sfera) nocy, czyli Ziemia, pod którą z kolei znajduje się obszar ognia podziemnego odpowiedzialny za erupcję wulkanów, a w centrum ‘trwały’ (στερεόν) środek”, D. Kubok, *Prawda i mniemanie. Studium filozofii Parmenidesa z Elei*, Katowice 2004, s. 275-277.

²⁰Podmiotem jest najprawdopodobniej „dajmon” z B 12, w. 3. Eros byłby więc pierwszym z bogów wymyślonych przez dajmona. U Simplikiosa B 13 następuje zaraz po B 12, 1-3, co wskazuje właśnie na boga jako przyczynę powstania Erosa i innych bogów. Jeśli B 13 był rzeczywiście częścią B 12, to nie dajmon jest odpowiedzialny bezpośrednio za łączenie męskiego z żeńskim, lecz właśnie Eros. „Erotyczna” działalność pierwszego wymyślonego przez dajmona boga miałaby wymiar kosmologiczny i kosmogoniczny. Eros Parmenidesa odgrywałby więc rolę podobną do Erosa Hezjoda. Conche w Erosie parmenidejskim dostrzega odbicie Erosa u Homera, to znaczy nie siły demiurgicznej, jak u Hezjoda, lecz pragnienia, pożądania. Jest to jednak zbyt skromne i redukcjonistyczne ujęcie, które nie docenia tego, że Parmenides nazwywa

B 14

Plutarch, *Adv. Colot.*, 15, 1116 a

νυκτιφάεες περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς.

νυκτιφάεες Scaliger Diels : νυκτὶ φάος libri

„Nocą świecące²¹* dookoła ziemi błąkające się obce²²* światło”.

B 15

Plutarch, *De fac. lun.*, 16, 929 b, *Quaest. rom.*, 76, 282 b

αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο.

αἰεὶ Aldine Scaliger Diels : αἰεὶ libri

„zawsze patrzący²³* na promienie słońca”.

B 15 a

Schol. in Bazyli z Cezarei, *Homiliae in Hexaemeron*, XXV (ed. Pasquali)

Erosa pierwszym z bogów, a jego genezę umiejscawia w części wykładu bogini poświęconego kosmogonii.

²¹Oprócz poematu Parmenidesa, słowo pojawia się w grece tylko jeden raz. LSJ: „νυκτιφάης, ἑς, shining by night “φῶς” Parm.14, cf. Orph. H. 54.10”. Niektórzy autorzy (Beaufret, Mourelatos, Cassin, Krokiewicz) podkreślają poetyckie piękno tego fragmentu, wbrew dosyć powszechnej opinii o marnej jakości poezji Parmenidesa. Więcej na ten temat zob. *Wstęp* do K. Mrówka, *Parmenides. Ścieżka prawdy*, dz. cyt.

²²Dookoła ziemi „błąka się”, krąży księżyc. Świeci nie swoim, lecz „obcym” zapożyczonym od słońca światłem.

²³Poetycka metafora, podobnie jak w B 14. W obu fragmentach Parmenides podkreśla, że księżyc świeci obitym blaskiem. Jednocześnie B 15 jest uzupełnieniem B 14 ponieważ w poprzednim fragmencie cytowanym przez Plutarcha, eleata mówi, że księżyc świeci zapożyczonym światłem, ale nie wymienia jeszcze słońca, tylko wskazuje ziemię, wokół której błądzi księżyc. W B 15 Parmenides już wyraźnie potwierdza, że księżyc „wpatruje się” w słońce.

ὕδατόριζον

„zakorzeniona w wodzie”²⁴.

B 16

Arystoteles, *Metaph.*, Γ 5, 1009 b, 22-25

Teofrast, *De sensibus*, 3 (*Dox.*, 499, 18-21)

ὥς γὰρ ἑκάστοτ' ἔχει κρᾶσιν μελέων πολυπλάγχτων,
τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται· τὸ γὰρ αὐτὸ
ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν
καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλεόν ἐστὶ νόημα.

w. 1. ἑκάστοτ' Arystoteles E¹J Teofrast PF Coxon Tarán Mourelatos : ἑκάστῳ Arystoteles A^b Karsten Zeller Mullach Stein : ἕκαστος Arsytooteles Arsytooteles E² Aleksander z Afrodyzji Gallop Zafiropulo Casertano : ἕκαστον (om. κρᾶσιν) Asklepios

κρᾶσιν Arystoteles Teofrast Aleksander z Afrodyzji Coxon : κρᾶσις Estienne Tarán Mourelatos

πολυπλάγχτων Teofrast Diels : πολυκάμπτων Arystoteles Zeller Mullach

w. 2. παρέστηκεν Karsten Diels *Dox.* Coxon Tarán Mourelatos : παρέστηκεν Teofrast : παρίσταται Arystoteles Aleksander z Afrodyzji Asklepios Calogero Cordero : παρῖσταται Diels 1897

„Jakie bowiem za każdym razem jest zmieszanie^{25*} wiele błędzących członków^{26*},

tak myślenie* uobecnia się w ludziach. Tym samym bowiem jest to, co myśli* i natura członków ludzkich w każdym i we wszystkich. Pełnia²⁷ bowiem jest myślą”.

²⁴Chodzi o ziemię. Słowo poprzedzone jest zdaniem: „Parmenides w swych wersach powiedział o ziemi, że jest „zakorzeniona w wodzie (ὕδατόριζον)”.

²⁵Parmenides ma na myśli stosunek zmieszania form światła i ciemności. Od ich proporcji w organie zmysłowym zależy jakość poznania zmysłowego. Im więcej światła, tym lepsze poznanie. Warto podkreślić, że poznanie pewne, które bogini opisuje w pierwszej części poematu dotyczy jedynie światła. Ścieżka Dnia nie przeplata się tam ze ścieżką Nocy. Zob. również przypis poniżej.

B 17

Galen, in *Epid.*, VI, commentarius 2 (Kuhn, *Claudii Galeni Opera Omnia*, XVII, I, 1002; Wenkebach-Pfaff, *Corpus medicorum graecorum*, V, 10, 2, 2, 119)

δεξιτεροῖσιν μὲν κούρους, λαιοῖσι δὲ κούρας

δεξιτεροῖσιν Karsten Diels : δεξιτεροῖσι libri Gallop

δὲ Scaliger Karsten Diels : δ' αὖ libri

²⁶Coxon μελέων tłumaczy jako „ciało (body)”, A.H. Coxon, *Fragments of Parmenides*, dz. cyt., s. 90. Za nim Conche „le corps”, M. Conche, *Le Poème: Fragments*, dz. cyt., s. 245. Jednakże fragment w całości dotyczy tematyki teorii poznania, co potwierdza kontekst, w którym B 16 cytowany jest przez Arystotelesa. W *Metafizyce* czytamy: „[...] filozofowie ci identyfikują myśl (φρόνησις) z wrażeniem zmysłowym, które według nich jest prosta zmianą fizyczną (ἀλλοίωσις), i że to, co się jawi naszym zmysłom, musi być prawdziwe. Z tej przeto racji zarówno Empedokles, jak i Demokryt, i, że się tak wyrażę, wszyscy inni filozofowie padli ofiarą tego rodzaju poglądów. Empedokles twierdzi, że zmieniać stan fizyczny (ἔξιν) znaczy zmieniać myśl: ‘Bo mądrość ludzi wzrasta podług tego, co w zmysłach zaszło’. A gdzie indziej mówi, że: ‘w miarę jak się zmienia ich natura, ulegają zmianie ich myśli’. Również i Parmenides wyraża się w ten sam sposób.”, Arystoteles, *Metafizyka*, G 5, 1009 b, tłum. K. Leśniak, w: *Dzieła wszystkie*, t. 2, Warszawa 1990. W tym miejscu Arystoteles cytuje omawiany fragment. W B 16 „członki” oznaczają raczej „organy zmysłowe”, zob. Diels H., *Parmenides Lehrgedicht*, Berlin 1897, s. 112. Za nim np. K. Popper, *Droga do wiedzy. Domysły i refutacje*, tłum. S. Amsterdamski, Warszawa 1999, s. 684 nn., a za nim z kolei D. Kubok (za którym cytuję Poppera): „Myślenie na nich oparte [na ‘członkach’, resp. ‘organach zmysłowych’ – K.M.], odpowiada zejściu z właściwej drogi, drogi prawdy, i prowadzić musi do błędzenia”, *Prawda i mniemanie*, dz. cyt., s. 250.

²⁷Zdecydowana większość wydawców i komentatorów tłumaczy τὸ πλεόν: „to, co góruje”, „to, czego jest więcej”, „górujące”, czyli pochodzące od πλείων. W tym znaczeniu o jakości myśli świadczy to, która z dwóch form góruje nad inną: jeśli jest to światło, to myśl jest lepsza, jeśli jest to ciemność, wtedy myśl błędzi jeszcze bardziej. Jednakże poznanie zmysłowe, o którym mowa w B 16 jest mieszaniną światła i ciemności. Pełnia oznacza więc połączenie dwóch form. W tym wypadku πλεόν pochodzi od πλέως i jak wspomniałem oznacza „pełnię”. Niektórzy autorzy (Bollack, Aubenque) interpretują ostatni wers B 16 w duchu ontologii, utożsamiając byt i myśl. Ta ostatnia staje się „pełnią bytu”. Sądzę jednak, że τὸ πλεόν odnosi się do χρᾶσις, i wyraża ideę zmieszania dwóch form. W takiej interpretacji zachowana zostaje również epistemologiczna jedność fragmentu: Parmenides w całym B 16 mówi o poznaniu zmysłowym.

„Po prawej* chłopcy, po lewej* zaś dziewczynki”²⁸.

B 19

Simplikios, *De cael.*, 558, 8

οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφϋ τάδε καὶ νυν ἔασι
καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τελευτήσουσι τραφέντα·
τοῦθ' δ' ὄνομα' ἄνθρωποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἑκάστωι.

καὶ νυν Gaisford : καὶ νῦν libri

„Tak oto, popatrz*²⁹, według mniemania* zrodziły się te rzeczy i teraz są³⁰,
i dalej odtąd wzrastając* osiągną kres*.
Im nazwy ludzie nadali z odmiennym znakiem³¹* dla każdej”.

²⁸B 17 rzuca słabe światło na parmenidejską koncepcję tworzenia płodu. Galen w dziele *In Hippocratis libros Epidemiarum* cytuje Parmenidesa na poparcie hipotezy, że chłopcy rodzą się w części prawej macicy. Podobne stwierdzenie, że samiec pochodzi z prawej części macicy, zaś samica z lewej części znaleźć można w *O rodzeniu się zwierząt* Arystotelesa (763 B 30-764 a 3), który wprawdzie nie podaje imienia Parmenidesa, lecz pisze ogólnie o „Anaksagorasie i innych filozofach przyrody”. Inne świadectwo pochodzi od Aetiosa, który wyjaśnia genezę płci dziecka: „Według Anaksagorasa i Parmenidesa, z jednej strony, sperma z części prawych jest wtryskiwana do części prawych macicy, z drugiej strony, ta pochodząca z lewych do lewych. Przy zmianie kierunku wytrysku, rodzi się płeć żeńska” (Aetios, V, 7, 2, Diels-Kranz 28 A 53). W przypadku, gdy sperma pochodzi z prawego jądra mężczyzny i trafia do prawej części macicy, wtedy rodzi się dziecko płci męskiej. I analogicznie, gdy sperma z lewego jądra wtryskiwana jest do części prawej macicy, wtedy rodzi się dziecko płci żeńskiej. Możliwy jest jednak wtrysk z lewego jądra do prawej części macicy. Wtedy również rodzi się dziewczynka. Ale gdy nasienie wędruje z prawego jądra do lewej części macicy, to rodzi się płeć pośrednia, chłopiec o rysach dziewczęcych. Więcej na ten temat zob. M. Conche, *Le Poème: Fragments*, dz. cyt., s. 258-260.

²⁹Poemat jest wykładem-monologiem bogini, który adresuje do młodzieńca. Z treści B 19 wynika, że fragment rzeczywiście mógł wieńczyć dzieło Parmenidesa.

³⁰Chodzi o trwanie rzeczy w czasie, które rodzą się, rozwijają i wreszcie zostaną unicestwione”. Rzeczy „teraz są”, ale nie są wieczne. Tylko „będące” – którego treść wypełnia pierwszą część poematu – jest w pełni, nie ma początku i końca, jest poza czasem.

SŁOWNIK WAŻNIEJSZYCH POJĘĆ

B 9

πάς, *pāsa*, *pān*, Aeol. *παῖς*, A. "παῖσα" Sapph. Supp. 13.8, 21.2, 20a.14, Alc. Supp. 12.6, 25.8; Cret., Thess., Arc. fem. *πάνσα* GD14976 (Gortyn), IG9(2).234.2 (Pharsalus, iii B.C.), 5(2).343.16 (Orchom. Arc., iv B.C.); gen. *παντός*, *pāsēs*, *pāsēs*, *pāsēs*, *pāsēs* [σ] Od. 6.107; dat. pl. masc. and neut. *πάσι*, Ep. and Delph. "πάντεσσι"; II.14.246, IG22.1126.22.44; also Locr. "πάντεσιν" Berl. Sitzb. 1927.8 (V B.C.); Delph. "πάντεςσι" SIG452.5 (iii B.C.); "πάντοισι" GD12652 (Delph., ii B.C.), Tab. Defix. Aud. 75.8; *pān* as acc. masc. in LXX, π. ἄνδρα, οἰκέτην, οἶκον, 1 Ki. 11.8, Ex. 12.44, Je. 13.11. [Dor. and Aeol. *pān* [α'] Hdn. Gr. 2.12, Pi. O. 2.85, Sapph. Oxy. 1787 Fr. 3 ii 5, al., and Att. in compds., as ἔπαν, πάμπαν, etc. (but in compds. sts. long in Att., AB416).] Coll. Pron., when used of a number, all; when of one only, the whole; of the several persons in a number, every. I. in pl., all, "πάντες τε θεοὶ πάσαι τε θείαναι" II.8.5, etc.; πάντες ὅσοι. Od. 1.11, etc.; πάντας ὧ, ἀνπεριτυγγάνη, for ὅσοις ἄν, Pl. R. 566d; also with the Art., v. inf. B. 2. strengthd. by Advbs., ἅμα πάντες all together, II.24.253, etc.; "πάντες ὅμοι" 1.495 (in Prose commonly ἅπαντες, but not always, v. Hdt. 9.23, X. Cyr. 1.3.10, etc.); with a collect. noun, "ἅμα πᾶς δὲ ὄμιος" D.H. 2.14; "πάντες ὁμῶς" II.15.98; "ἄμοι πάντες" S. El. 715; "πάντα μάλα" II.22.115, Od. 5.216, etc.; "πάντες ὁμοίως" D. 20.85, etc. 3. with Sup., πάντες ἀριστοὶ all the noblest, II.9.3, Od. 4.272, etc. 4. consisting or composed wholly of, i.e. nothing but, only, "φρουρούμενος ὑπὸ πάντων πολεμίων" Pl. R. 579b; "ἐκ παζῶν δυνάμεων συνεστῶς" Corp. Herm. 13.2; cf. II.2.

δύναμις [υ], ἡ, gen. εως, Ion. ιος, Ion. dat. δυνάμι: (δύναμαι): A. power, might, in Hom., esp. of bodily strength, "εἴ μοι δ. γε παρεῖη" Od. 2.62, cf. II.8.294; "οἴη ἐμῆ δ. καὶ χεῖρες" Od. 20.237; "ἡ δ. τῶν νέων" Antiph. 4.3.2, etc.; generally, strength, power, ability to do anything, πᾶρ δύναιμι beyond one's strength, II.13.787; in Prose, "παρὰ δ. τολμηταί" Th. 1.70, etc.; "ὑπὲρ δ." D. 18.193; opp. κατὰ δ. as far as lies in one, Hdt. 3.142, etc. ("κατὰ δ." Hes. Op. 336); "εἰς δύναιμι" Cratin. 172, Pl. R. 458e, etc.; "πρὸς τὴν δ." Id. Phdr. 231a. 2. outward power, influence, authority, A. Pers. 174 (anap.), Ag. 779 (lyr.); "καταπάσαντα τὴν Κῦρου δ." Hdt. 1.90; "δυνάμει προύχοντες" Th. 7.21, etc.; ἐν δ. εἶνα, γενεσθῆαι, X. HG. 4.5, D. 13.29. 3. force for war, forces, "δ. ἀνδρῶν" Hdt. 5.100, cf. Pl. Mx. 240d, Plb. 1.41.2, LXX Ge. 21.22, OG 1139.8 (ii B. C.); μετὰ δύναιμι ἰκανῶν Wilcken Chr. 10 (ii B. C.), etc.; "δ. καὶ πεζῆ καὶ ἵπικῆ καὶ ναυτικῆ" X. An. 1.3.12; πέντε δύναιμι πεφρουρημένον, of the five projecting rows of sarissae in the phalanx, Ascl. Tact. 5.2, al. 4. a power, quantity, "χρημάτων δ." Hdt. 7.9.4. 5. means, "κατὰ δύναιμι" Arist. EE1243b12; opp. παρὰ δ., 2 Ep. Cor. 8.3; "κατὰ δ. τῶν ὑπαρχόντων" BGU 1051.17 (Aug.).

B 10.

αἰθήρ or the upper air, hence, 1. high in air, on high. 2. ethereal, heavenly, φύσις Parm. 10.1.

καθαρός 1. clear of dirt, clean, spotless, unsoiled, Od., Hdt., Eur. 2. clear, open, free, ἐν καθαρῷ (sc. τόπῳ) in a clear, open space, II.; ἐν καθαρῷ βῆναι to leave the way clear, Soph.; διὰ καθαροῦ ῥέειν, of a river whose course is clear and open, Hdt.; τὸ ἐμποδῶν ἐγεγόνες καθαρῶν the hindrance was cleared away, id=Hdt.: c. gen., γλώσσα καθαρῆ τῶν σημῶν clear of the marks, id=Hdt. 3. in moral sense, clear from shame or pollution, pure, καθαρῶ, θανάτῳ Od.: esp. clear of guilt or defilement, clean, pure, Theogn., Aesch.; καθαρός χειρῶς Hdt.: so, of persons purified after pollution, ἱεῖτης προσῆλθεσ c. Aesch.; of things, βωμοί, θύματα, δόμοι, μέλαθρα id=Aesch., Eur.: c. gen. clear of or from a charge, κ. ἐγκλημάτων, ἀδικίας, κακῶν, etc. Horace's sceleris purus, Plat., Xen. 4. opp. to ὀλορός, clear of admixture, clear, pure, of water, Hdt., Eur.; so, κ. φάος, φέγγος Pind.; κ. ἄρτος χρυσός Hdt.; ἀργύριον Theoc. "Z kolei euaγής: „1. free from pollution, guiltless, pure, undefiled, ὅσιος καὶ εὐαγής Lex. solonici; of snow, Eur. 2. of actions, holy, righteous, Soph., Dem.; so epic adv. εὐαγέως, Rhymn. 3. in act. sense, purificatory, Soph.

αἰδής 1. making unseen, annihilating, destroying, II.: adv. λως, ὀλεσθῆως, id=II. II. pass. unseen, obscure, Hes.

ἐκχίγνομαι, I. Dep.: to be born of a father, c. gen., Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα II. 2. c. dat. to be born to, Πορθεῖ τρεῖς παῖδες ἐξεγένοντο id=II. II. in aor2 to have gone by, χρόνον ἐκγεγονότος time having gone by, Hdt.: c. gen., ἐκγενέσθαι τοῦ ζῆν to have departed this life, Xen. III. impers., ἐκχίγνεται, like ἔξεσσι, it is allowed, it is granted, c. dat. pers. et inf., mostly with a negat., οὐκ ἐξεγένετο τιμὴ ποιεῖν it was not granted him to do, Hdt.: absol., οὐκ ἐξεγένετο it was not in his power, id=Hdt.

Κύκλωψ, ὡπος (acc. -οπα, v. infir.), ὄ, Cyclops, freq. in pl., oneeyed giant savages, Od. 9.106, Hes. Th. 139, Th. 6.2, etc.: prop. Round-eyed, "Κύκλωπες δ' ὄνομα" ἦσαν ἐπώνυμοι, οὐνεκ' ἄρα σφῶν κυκλοτερῆς ὀφθαλμοῦ ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ" Hes. Th. 144: hence as Adj., κ. σελήνη the round-eyed moon, Parm. 10.4.

³¹ἐπίσημον, „distinguishing mark, device, badge”. Podkreślona więc zostaje odmiennosc rzeczy, oznaczonych odróżniającymi ich nazwami. W B 9, w. 1: „Skoro jednak wszystkie światłem i nocą zostały nazwane”. Samo nadawanie nazw jest czynnością różnicującą, począwszy od nadania nazw – niczym składania pieczęci na rzeczach – przeciwieństwu światła i nocy. Przeciwnie, język ontologii jest mową jednoczącą, mówiącą o jednym jedynym bycie, dla którego nie ma przeciwieństwa, ponieważ niebyt nie istnieje.

ἀμφοι ἀμφοί I. as adv. 1. on or at both sides, II.; with both hands at once, id=II. 2. generally, around, round about, id=II. II. apart, separate, γαίον καὶ οὐρανόν ἀμφοί ἔχειν to keep heaven and earth asunder, Od.; ἀμφοί ἀγγύηα to snap in twain, II.; ἀμφοί φράζεσθαι or ἀμφοί φρονεῖν to think separately, i. e. to be divided, take opposite parts, id=II.

Φύω A. trans., in pres., fut., and aor1 act., to bring forth, produce, put forth leaves, etc., Hom., etc.; so, τρίχας ἔφρυσεν made the hair grow, Od.; of a country, φύσει καρπὸν τε καὶ ἀνδρας Hdt. 2. of men, to beget, engender, generate, Lat. procreare, Eur., etc.—ὁ φύσας the begetter, father (opp. to ὁ φύς, the son, v. infr. B. I. 2), Soph.; and of both parents, οἱ φύσαντες Eur.; metaph., ἡδ' ἡμέρα φύσει σε will bring to light thy birth, Soph.; χρόνος φύει δόγλα id=Soph. 3. of persons in regard to themselves, φ. πώγωνα to grow or get a beard, Hdt.; φ. περὰ Ar.: hence the joke in φύσει φράτερας, v. φράτηρ.

ἀνάγκη ἀγκω, I. force, constraint, necessity, Hom., etc.; ἀνάγκη perforce, of necessity, or in act. sense, forcibly, by force, id=Hom.; so, ὑπ' ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης, δι' ἀνάγκης, πρὸς ἀνάγκην, κατ' ἀνάγκην, attic:—ἀνάγκη ἔστί, c. inf., it is matter of necessity to do a thing, Hom., etc.; c. dat. pers., ἀν. μοι σχεθεῖν Aesch.—in Trag., πολλή γ' ἀνάγκη, πολλή σ' ἀνάγκη or πολλή μ' ἀνάγκη, with which an inf. must be supplied. 2. actual force, violence, torture, Hdt., etc.; metaph., δολοποιεῖς ἀν., i. e. the stratagem of Nessus, Soph. 3. bodily pain, anguish, distress, κατ' ἀνάγκην ἔρπειν painfully, id=Soph.; ὑπ' ἀνάγκης βῶθν id=Soph.". Pojęcie „konieczności” pojawia się również w B 8, 16; B 8, 30.

ἐπιδέω, I. to bind or fasten on, τὸν λόφον Ar.; and in Mid., λόφους ἐπιδέεσθαι to have crests fastened on, Hdt. II. to bind up, bandage:—Pass., ἐπιδεδεμένος τὰ τραύματα with one's wounds bound up, Xen.; ἐπιδεδεμένοι τῆν χεῖρα id=Xen.".

B 11

γάλα τό, gen. γάλακτος (also γάλακος, dat.) A. "γάλακι" Call.Hec. 1.4.4, prob. in Pherecr.108.18, (cf. An.Ox.4.338), also τοῦ γάλα indecl., Pl.Com.238: dat. pl. "γάλαξι" Pl.Lg.887d. (For γλακτ-, cf. Lat.lac for glact): milk, "ἀμειλόμενοι γ. λευκόν" II.4.434, cf. Od.4.88, etc.; εὐποτον γ., εὐτραφεῖ γ., A.Pers.611, Ch.898; ἐν γάλακι ὦν, τεύρομαι, at the breast, E.HF1266, Pl.Tl.81c; ἐν γάλαξι τρέφουσιν Id.Lg.1.c. (so metaph., ἐν σπαραγγίῳ καὶ γάλαξιν εἶναι, of art, Ael.VH.8.8); "διδόναι γάλα" X.Cyn.7.4; ἐμπλήσαι γάλακτος to fill full of milk, Theoc.24.3; metaph., "ὄϊνος, Ἀφροδίτης γ." Ar.Fr.596. 2. ὀρνίθων γ. [FF08?]? ὀρνιθὸς γάλα = ὀρνιθόγαλον, Nic.Fr.71.5, (Dsc.2.144), prov. of rare and dainty things, Ar.V.508, Av.734, Men.936; "τὸ λεγόμενον, σπανιότατον πάρεστιν ὀρνιθῶν γ." Mnesim.9, cf. Ach. Tat.Intr.Arat. 4 (expld. by Anaxag.22 as white of egg, cf. Sch.Luc.Merc.Cond. 13). 3. ἀγαθόν γ. a good wet-nurse, Call.Epigr.51; οὐδ' εἰ γ. λαγοῦ εἴχον . . . καὶ τὰς ὤας κατήσθιον" Alex.123. II. milky sap of plants, Thphr.HP6.3.4, etc. III. the milky way, Parm.11, Arist.Mete. 345a12, Arat.476; but "ὁ τοῦ γάλακτος κύκλος" Euc.Phaen.p.4M., Gem.5.69.

*Ὀλυμπος, ὁ, Ep. also Οὐλύμπος, metri gr., Mount Olympus (in Thessaly, Hdt.1.56, etc.), conceived to be the seat of the gods, Od. 6.42, but distd. from heaven (οὐρανός), II.15.192 sq., cf. 5.867 sq.

ἔσχατος, ἡ, ὄν, also ὄς, ὄν Arat.625 (prob. fr. ἔκ, ἐξ, perh. *eghχkatos (cf. ἐχθός) like ἔγ-κατα) : I. of Space, as always in Hom., farthest, uttermost, extreme, ὁ ἀλαμος ἔ. the hindmost chamber, Od.21.9; "ἔσχατοι ἄλλων" at the end of the lines, II.10.434, cf. 8.225; ἔσχατοι ἀνδρῶν, of the Aethiopsians, Od.1.23; "οἰκόμεν, ἔσχατοι" 6.205; "ἔσχατῆ τῶν οἰκουμενῶν ἡ Ἰνδική" Hdt.3.106, cf. Th.2.96, etc.; "τὸ ἔ. τῆς ἀγορᾶς" X.HG3.3.5; "ὑπ' ἔσχατην στήλην" S.El.720; τὰξίς ἔ. the farthest part of the army, Id.Aj.4: pl., "ἔσχατα γαίης" Hes.Th.731; "τὰ ἔ. τῶν στρατοπέδων" Th.4.96; "ἔπ' ἔσχατα χθονός" S.Fr.956; "αἶ ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἀστέως οἰκία" Th.8.95; ἐξ ἔσχατων ἐς ἔσχατα ἀπικεῖσθαι from end to end, Hdt.7.100, cf. X.Vect.1.6; "παρ' ἔσχατα λίμνης" Pl.Ph.113b, cf. Th.3.106: in various senses, uppermost, "ἔ. πυρᾶ" S.El.900; lowest, deepest, "ἀδῶας" Theoc.16.52; "ἄλς" AP13.27 (Phal.); innermost, "σάρακας" S.Tr.1053; last, hindmost, "ἡλαυσε δ' ἔ." Id.El.734; ἐπ' ἔσχατῶ at the close of a document, P.Teb.68.54 (if B.C.), etc. 2. of Degree, uttermost, highest, "τὸ ἔ. κορυφοῦται βασιλεῦσι" Pl.O.1.113; "ἀνοροεῖ αἶ." Id.1.4(3).11; "σοφία" Lib.Or.59.88; of misfortunes, sufferings, etc., utmost, last, worst, πόνος, ἀδικία, κίνδυνος, Pl.Phdr.247b, R.361a, Grg.511d; "ὀδύνα αἶ ἔ." Id.Pt.354b; δῆμος ἔ. extreme democracy, Arist.Pol.1296a2.

θερμός, ἡ, ὄν (but A. "θερμός ἀῦτιμή" h.Merc.110, Hes.Th.696): (θέρω): hot, "θ. λοετρά" II.14.6, cf. Od.8.249; "θ. λοετρά" Pi.O.12.19, S.Tr.634 (lyr.), Pl.Lg.761c, etc.; "δάκρυα" Od.19.362; of water, ib.388; of glowing wood, 9.388; "θ. καίματα" Hdt.3.104 (Sup); ἦν ἄρα πυρὸς ἔτερα ὀτερα" Ar.Eq.382: freq. in Att., of hot meals or drinks, Telectl.1.8.32, Pherecr.130.8, etc.; of blood, S.Oc622,Aj.1411 (anap); "οτάναι αἰμάδα" Id.Ph.696; of fever, "θ. νόσοι" Pi.P.3.66; θ. ζώμα feverish, Th.2.49. II. metaph., hot-headed, hasty, freq. of persons, A.Th.603, Eu.560 (lyr.), Ar.V.918, etc.; "θ. καὶ ἀνθρώπος" Antipho 2.4.5; of actions, "πολλὰ καὶ θ. μοχθήσας" S.Tr.1046; θ. ἔργον" Ar.Pl. 415; "δρᾶν τὴ νεανικὸν καὶ θ." Amphip 13.30; "θ. ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις" S.An.88; "θ. πόθος" AP5.114 (Phld.); "φάρμακον" Alciph.1.37 (Comp.); c. inf., "θερμότερος ἐπιχειρεῖν" Antipho 2.1.7: Sup., "ὄ θερμότητα γυναικῆς" Ar.Th.735. 2. still warm, fresh, "ἔγνη" AP9.371; "ἀτυχήματα" Plu.2.798f; θ. κακά, opp. ἑλῶα, ib.517f; "γάμοι θ. καὶ ἴσως αἰρίων" Philostr. V42.5. III. τὸ θ.= θερμότης, heat, Hdt.1.142, Pl.Cra. 413c, etc. 2. θ. (sc. ὕδωρ), τό, hot water, θερμὰ λουστῆται, βᾶπτειν, Ar.Nu.1044, Ec.216; "θερμὰ, κερμαίνουσ ὄτως" Gal.1.1.56; also, hot drink, Arr.Epict.1.13.2. 3. θερμόν, τό, grace, favour, "θ. εὔρειν ἐν ἐρήμῳ" LXXLe.38(31).2.

μένος, A. might, force, "μή μ' ἀπογοιῶσης μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι" II.6.265; "μ. χειρῶν" 5.506 (more freq. "μ. καὶ χεῖρες" 6.502, al.); "μ. καὶ γυῖα" 6.27. 2. of animals, strength, fierceness, παρδάλιος, λέωντος, 17.20; of horses, spirit, ib.456, 476, etc.; "ἔπιπος κατασθιμάμων μένει" A.Th. 393; ὑπὸ χαρᾶς καὶ μένουσ, of dogs, X.Cyn.6.15. 3. of things, force, might, [ἔγχεος] II.13.444; "ἡελίοιο" Od.10.160; "πυρὸς" II.6.182, Ar.Ach. 665; "ποταμῶν" II.12.18, cf. A.Tr.720; "ἄστρον θερμόν μ." Parm.11.3; "ἀνέμων" Emp.11.1.3; "χειμόνος" E.Heracl.428; "γαλιῶν ἀναυδῶ μένει" A. Ag.238 (lyr.); "ἄτης" Id.Ch.1076 (anap); "τὸ ἀπὸ τοῦ οἴνου μ." Hp.Acut. 63, cf. VM9. 4. life, "ἀπὸ γὰρ μ. εἴλετο χάλκός" II.3.294; "ἀὐθι φησὶ τῆ μ. τε" 5.296; φουσός μέλαν μ. the black life-blood, S.Af.1412 (anap),

cf. A.Ag.1067. II. of the soul, spirit, passion, μ. ἀνδρῶν the battlerage of men, II.2.387; “μ. Ἄρως” 18.264; less freq. in pl., mostly in phrase “μένους πνειόντες” 2.536, al.; “μένους καὶ θυμῶ” 5.470, al. h.Cer. 361; “μ. καὶ θάρσος” II.5.2, Od.1.321; “μ. ἔλλαβε θυμόν” II.23.468; “μένεος δ’ ἐμπλήσατο θυμῶν” 22.312; “μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμύβι μέλαιναι πίμπλαντο” 1.103; also in Att., “ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος” Ar.V.424; “ὄτε ζῆσεν τοῦ τοῦ θυμοῦ μ.” Pl.Ti.70b; “μένους τὴν ψυχὴν πληρουμένην” Alcld. ap. Arist.Rh.1406a2 (but νοός . . . πληρωθεὶς μένους filled with spiritual exaltation, Plot.5.5.8); “θυμὸς ὁ κρατέων τὸ μένεος” Theag. ap. Stob.3.1.117; προθυμία καὶ μ., μ. καὶ θάρσος, X.Cyr.3.3.61, Hgt.7.1.31; “παντὶ μένει σπευδῶν” Hes.Sc.364.

ὄρμω, Act. I. causal, set in motion, urge on, cheer on, “τινὰ εἰς πόλεμον” II.6.338, Th.1.127; “τινὰ ποτὶ κλέος” Pi.O.10(11).21; “τὸ στράτευμα ὁ. ἐπὶ τὰς Ἀθήνας” Hdt.8.106, cf. S.Aj.174 (Iyr), E.Or.352 (anap); “ἡ φύσις ὀρμήσει τινὰ ἐπὶ πλεονεξίαν” Pl.Lg.875b, cf. Ion534c; “[τὰ] ὀρμώντα [σώματα]” Hp.Epid.6.8.7; “μέριμναν ὀρμήσασ’ ἐπ’ ἔργον” E.Ph.1064 (Iyr); ὁ. τινὰ ἔκ χερῶς tear from one’s arms, Id.Hec.143 (anap); Pass., ὀρμηθεὶς θεοῦ ἄρχετο inspired by the god he began, Od.8.499; “πρὸς θεῶν ὀρμημένους”, S.El.70; “ὑπὸ ἔρωτος” Pl.Smp.181d; ἔπιποι.. ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῆνι ἰμάσθλης urged on by. . . Od.13.82. 2. with a thing as the object, stir up, “πλόμην” 18.376; c. acc. et inf., “τάς διόδοινας τὸν περῶν.. ὄρμησε περροφειν” Pl.Phdr.255d; Pass., “ὄρμάθητε πλαγάς” was sped, S.El.196 (Iyr). II. more freq. intr., start, 1. c. inf., ἔρξθ δε ὀρμήση διώων ὄρσων ἄλλο α starts in chase of.., II.13.64; ὄσασα δ’ ὀρμήσειε πυλάων.. ἀντίον ἀΐσασθαί whenever he started to rush for the gates, 22.194; “ὄσασα δ’ ὀρμήσειε.. στήναι ἐναντίβιον” 21.265; ἔξελάντων ὀρμήσαι τὸν στρατὸν began to lead out.., Hdt.1.76, cf.7.150; “νίκην ὀρμώντ’ ἀλαλάξαι” eager to.., S.Ant.133 (Iyr); “ὄρμος ἀντικαμβάνεσθαι τοῦ λόγου” Pl.R.336b. 2. c. gen., rush headlong at one, “Τρώων” II.4.335; more freq. with Preps., “ὁ. ἐπὶ τινὰ” Hes.Sc.403, Hdt.1.1, etc.; “πύργωμα Καθμείων ἔπι” E.Supp.1220; “εἷς τινὰς” X.Cyr.7.1.17; “καὶ” αὐτούς” Id.An.5.7.25; also ὁ. ἐς μάχην hasten to battle, A.Pers. 394; “εἷς ἀγῶνα” E.Ph.259(Iyr); “εἷς τὸ διώκειν” X.An.1.8.25; “ἐπὶ ἀρωγὰς” Pl.R.391d; “ἐπὶ τοῦς Ἀθηναίους” Th.7.34; ὄρμασε (Dor.) “ἐπὶ τὰ βασιλεία τὸν Σκυθῶν” SIG709.19 (Chersonese, ii B. C.); without any sense of hostility, rush, “τᾶσδ’ ἀπὸ πέτρας πηρόσασα πυρὸς ἔσω” E.Supp.1015 (Iyr); “ἔς πατρὸς δόμου” Id.Med.1178; set out, “ἀπὸ [τῆς Οἰνός]” Th.2.19; “ἔς φυγῆν” Hdt.7.179, etc.; “εἷς τὸ ἐπ’ ἔκριντα τῆς γῆς” Pl.Phid.112b; “ἐπὶ ἄλλον λόγον” Antipho 3.4.5; “ἐπὶ τὸ σκοπεῖν” X.Mem.3.7.9; ἐπὶ τραγωδίαν ὄρμηκε has turned to tragedy, Alex.135.14; δηλώσειε. . . τὴν φύσιν ἐπὶ τί μάλιστ’ ὄρμηκε, i. e. what your natural bent is, ib.8; “φυσικῶς ἐπὶ τὴν ὀργὴν ὀρμᾶν” Phid.Ir.93 W.; “πρὸς τὰς πράξεις” Id.Mus.p.71 K.; “ἐπὶ φιλοσοφίαν” Id.Acad.Ind.p.64 M.; “πρὸς τὰς ὀχρείας” Arist.HA 546a15; c. acc. cogn., “ὀδῶν” X.An.3.1.8; “στρατεύων” Id.Cyr.8.6.20. 3. abs., start, begin, “ὥσπερ ὀρμήσαμεν, ἴωμεν” Pl.Pr.314b, cf. R.425c; αἱ μάλιστα ὀρμήσασαι [νῆες] the ships that were hottest in pursuit, Th.8.34”.

B 12

στενός, narrow, opp. εὐρύς, πλατύς, Hdt.2.8 (Sup.), 4.195, al.; “ψαλίς” S. Fr.367; “δίαυλος” E.Tr.435; “ἔσβολῆ” Hdt.7.175 (Comp); πόρος ib. 176; “ἡ ἔσοδος” Th.7.51; “οὐτ’ εὐρεία οὕτε στενὴ διαφυγῆ” Pl.Lg.737a; ἐν στενώ, Ion. στενωῶ, in a narrow space, A.Pers.413, Hdt.8.60. β; ποιεῖν τὸν ἄημον εὐρύν καὶ c. Ar.Eg.720; “c. ποδεῶν” Hdt.8.31; “έντερον” Ar.Nu.161; πόροι, φλέβες, Ti.Loer.101a, Pl.Ti.66a; κεφαλή, πόδες, X.Cyn.5.30.

φλόξ, ἡ, gen. φλογός; (φλέγω). A. flame of fire, Od.24.71, etc.; “δεινὴ δὲ φλόξ ἄρτο θέσιου καιομένου” II.8.135; “κῆς δὲ [νῆος] κατ’ ἀσβέτη τὸ χεχύτο φλόξ” 16.123; “κατὰ πῶρ ἔκκαχ καὶ φλόξ ἐμφερανθῆ” 9.212; more fully, “φλόξ Ἡρακίστου” II.17.88, Od. I.c.; “πυρός” Pi.P.4.225, E.Ba.8, Heracl.914 (Iyr), Pl.Ti.83b, etc. (but also “φλογὸς αἰθέριον πυρ” Parm.8.56); φλογός, of live charcoal, Pi.O.7.48; ἀναιθύσιον, θύειν, E.Tr.344, IT1331; ἐγείρειν, παρακαλεῖν, X. Smp.2.24, Cyr.7.5.23; “ἐμβαλεῖν τινι” E.Alc.4, Rh.120; “σβέσαι” Th.2.77; “φ. ἀπέσαστο” Hes.Th.859; “ἀπορρέουσα” Pl.Ti.67c; φλογός ἀποσβεσθεῖσις ib.58c; later in pl., flames, meteors, Arist.Mete.341b2, Mu.392b3, 400a30, Orph.L.178, Nic.Fr.74.48. 2. fire as an element, “φλογός αἴσα” Parm.12.2; “φ. ἰλάερα” Emp.85. 3. of other kinds of flame, φ. κεραυνία, οὐρανια, of lightning, A.Pr.1017, E.Med. 144 (anap); of the heat of the sun, A.Pr.22, Pers.505, S.Tr.696; flash of a miraculous cloud, II.18.206; of precious stones, “ψυχρὰ φ.” Pi.Tr. 123.5; the blade of a sword, LXX Jd.3.22, Aq. Thd.1 Ki.17.7. 4. in similes and metaphors, φ.οἱ εἰκῆλοε, ἴσος, of fiery warriors, II.13.330, 39; φ. οἶνον the fiery strength of wine, E.Alc.758; “φ. πῆματος” S.OT166 (Iyr).

Αἴσα, ἡ, like Μοῖρα, the divinity who dispenses to every one his lot or destiny, “ἄσσα οἱ Αἴ. γιγνομένη ἐπένησε” II.20.127, cf. Od.7.197; “Αἴ. φαοῦσ” A.Ch.648 (Iyr). II. as Appellat., 1. decree, dispensation of a god, “τετιμησθαι Διὸς αἴση” II.9.608; “ὑπὲρ Διὸς αἴσαν” 17.321, cf. 6.487; “δαίμονα αἴσα κακῆ” Od.11.61; τῶν κατ’ αἴσαν thanks to the destiny decreed by thee, Pi.N.3.16; “θεοῦ αἴσα” E.Andr. 1203 (Iyr); κατ’ αἴσαν fitly, duly, II.10.445, etc.; “κατ’ αἴσαν, οὐδ’ ὑπὲρ αἴσαν” II.6.333, cf. B.9.32; “ἐν αἴσῃ” A.Supp.545 (Iyr); opp. “παρ’ αἴσαν” Pi.P.8.13. 2. one’s lot, destiny, οὐ γάρ οἱ τῆδ’ αἴσα. . . ὀλέσθαι, ἀλλ’ ἔτι οἱ μοῖρ’ ἐστί. . . Od.5.113; c. inf., “ἔτι γάρ νόμι αἴσα βιώνω” 14.359, cf. 13.306, al.; κακῆ αἴση.. ἐλόμην by ill luck, I.5.209; “ἀσφαλεῖ σὺν αἴσῃ” B.12.66; “τὸν αἴσα” ἄπλωτος ἴσχη” S.Aj.256 (Iyr), cf. AP7.624 (Diod.). 3. generally, share in a thing, ληΐδος, ἐλπιδος, αἴ., Od.5.40, 19.84; “χθονός” Pi.P.9.56.

δαίμων, ονος, voc. “δαίμων” S.OC1480 (Iyr), “δαίμων” Theoc.2.11, ὁ, ἡ, god, goddess, of individual gods or goddesses, II.1.222, 3.420, etc.; “δαίμονι ἴσος” 5.438; ἔμισγετο δαίμονι δαίμων, of Φύλιη and Νεΐκος, Emp. 59.1; but more freq. of the Divine power (while θεός denotes a God in person), the Deity, cf. Od.3.27; πρὸς δαίμονα against the Divine power, II.17.98; σὺν δαίμονι by its grace, II.17.92; κατὰ δαίμονα, almost, = τύχη, by chance, Hdt.1.111; “τύχη δαίμονος” Pi.O.8.67; ἄμαχος δ., i. e. Destiny, B.15.23; in pl., ὅτι δαίμονες θέλωσιν, what the Gods order, Id.16.117; “ταῦτα δ’ ἐν τῷ δ.,” S. OC1443; “ἡ τύχη καὶ ὁ δ.” Lys. 13.63, cf.Aeschin.3.111; “κατὰ δαίμονα καὶ συντυχίαν” Ar.Av.544. 2. the power controlling the destiny of individuals: hence, one’s lot or fortune, “δουγερὸς δὲ οἱ ἔρχασε δ.” Od.5.396, cf. 10.64; “δαίμονος αἴσα κακῆ” 11.61; δαίμονα δώσω I will deal thee fate, i.e. kill thee, II.8.166; freq. in Trag. of good or ill fortune, “ὅταν ὁ δ. εὐροῆ,” A.Pers.601; “δ. ἀσινής” Id.Ag.1342 (Iyr); “κοινός” Id.Th.812; “γεννηδὸς πλὴν τοῦ δαίμονος” S.OC76; “δαίμονος ἀσλνρότης” Antipho 3.3.4; “τὸν οἶκα στρέψει δ.” E.Alex.4.6; perso-

nified as the good or evil genius of a family or person, “δ. τῶ πλεισθενιδῶν” A.Ag.1569, cf. S.OT1194 (lyr.); “ὁ ἐκάστου δ.” Pl.Ph.d.107d, cf. PMag.Lond.121.505, Iamb.Myst.9.1; “ὁ δ. ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν λελογχῶς” Lys.2.78; “ἀπαντι δ. ἀνδρι συμπαρισσεται εὐθὺς γενομένη μυσταγωγός τοῦ βίου” Men.16.2 D.; “δ. ἀλάστορες” Id.8D.; “ὁ Ἡρακλ[ί]του Καίσαρος” δ.” Plu.Caes.69; ὁ σὸς δ. κακός ibid.; “ὁ βασιλεύς δ.” Id.Art.15; “ἦθος ἀνθρώπων δ.” Heraclit.119; “Ξενοκράτης φησὶ τὴν ψυχὴν ἐκάστου εἶναι δ.” Arist.Pol.12a37; II. δαίμονες, οἱ, souls of men of the golden age, acting as tutelary deities, Hes.Op. 122, Thgn.1348, Phoc.15, Emp.115.5, etc.; “θεῶν, δ., ἡρώων, τῶν ἐν Ἄϊδου” Pl.R.392a; less freq. in sg., “δαίμονι δ’ οἷος ἐησάτο τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον” Hes.Op.314; τὸν τέ δ. Δαρσειὸν ἀγκαλεῖσθε, of the deified Darius, A.Pers.620; νῦν δ’ ἐστὶ μάκαιρα δ., of Alcestis, E.Alc.1003 (lyr.), cf.IG12(5).305.5 (Paros); later, of departed souls, Luc.Luct.24; δαίμοσιν εὐσεβῆσιν, = Dis Manibus, IG14.1683; σ θεοὶ δ., ib.938, al.; also, ghost, Paus.6.6.8. 2. generally, spiritual or semi-divine being inferior to the Gods, Plu.2.415a, al., Sallust.12, Dam.Pr.183, etc.; esp. evil spirit, demon, Ev.Matt.8.31, J.AJ8.2.5; “φῶλοι δ.” Alex.Aphr.Pr.2.46; δαίμονος ἑσσοδος εἰς τὸν ἀνθρώπον, Aret.SD1.4; “πρᾶξις ἐκβάλλουσα δαίμονας” PMag.Par.1227. 3. ἀγαθός δ. the Good Spirit to whom a toast was drunk after dinner, Ar.V.525, Nicostr.Com.20, D.S.4.3, Plu.2.655e, Philonid. ap. Ath.15.675b, Paus.9.39.5, IG12(3).436 (Thera), etc.; of Nero, “ἀ. δ. τῆς οἰκουμένης” OGI666.3; of the Nile, ἀ. δ. ποταμός ib.672.1 (i A.D.); of the tutelary genius of individuals (supr. 1), “ἀ. δ. Πιοσειδωνίου” SIG1044.9 (Halic.); pl., δαίμονες ἀ., = Lat. Di Manes, SIG1246 (Mylasa); Astrol., ἀγαθός, κακός δ., names of celestial κληροί, Paul.A1.N4. O.1. etc. (Less correctly written Ἄγαθοδαίμων, q.v.).

κυβερνάω, A. steer, “νῆα κυβερνήσαι” Od.3.283, cf. Pi.O.12.3 (Pass.), Pl.Plt.298e, etc.; abs., act as helmsman, “αὐτὸς ἐαυτῶ” Ar.Eq.544. 2. drive, “κ. ἄρματα” Pl.Thg.123c; “τὸν δρόμον τῶν Ἴππων” Hdn.7.9.6. 3. metaph., guide, govern, Pi.P.5.122, Antipho 1.13, Pl.Euthd.291d, etc.; “τὴν δόξην ὀρθῆ γνώμην κυβερνᾶτε” Herod.2.100. 4. act as pilot, i.e. perform certain rites, in the Ship of Isis, IGRom.1.817 (Callipolis). II. Med., Act., “κυβερνομένης τῆς διανοίας” Arist.Pr.964b17; “ὁ κυβερνωμένος κομισαῖκη” Marcellin.Vit. Thuc.49: Pass., “εἴη κυβερνώμι χειρὶ” S.Aj.35; “μᾶ ἀγνώμη τῆ Κύρου ἐκυβερνάτο” X.Cyr.8.8.1; “ἡ ἱατρικῆ.. διὰ τοῦ θεοῦ τούτου κυβερνάται” Pl.Smp.187a, cf. R.590d, Antiph.40.8, etc.; cf. κυμπερῆναι.

στουγερός, ἀ. ὄν, poet. Adj. hated, abominated, loathed, or hateful, abominable, loathsome, freq. in Ep. and Trag., both of persons and things; “c. Αἰδῆς” II.8.368; “Ἐρινύς” Od.2.135; δαίμων, πόλεμος, γάμος, πένθος, etc., 5.396, II.4.240, Od.1.249, II.22.483, etc.; μοῖρα, μοῦσα, A.Pers.909 (anap.), Eu.308 (anap.); “γᾶ” S.Ph.1175 (lyr.); “μάτηρ” E.Med.113 (anap.); “τυραννίη” Xenoph.3.2: c. dat., hateful to one, II. 14.158; λάθα Πτερισί c. S.Fr.568 (lyr.). 2. hateful, wretched, “βίος” Id.Tr.1017 (s. v.l., lyr.); c. πάθεα, c. ἐγώ, Ar.Ach.1191, 1208 (paratrag.); “πλοῦτος. θνήσκοντι -ώτατος” Pi.O.10(11). 90.

τόκος, ὁ, (τίκτω), childbirth, parturition, of women, II.19.119, h.Cer. 101, IG42(1).121.15,17 (Epid., iv B. C.), Herophil. ap. Sor.2.53; of animals, II.17.5; “πλὴν ὅταν τ. παρῆ,” S.Fr.477; “ποιεῖσθαι τὸν τ.” Arist. HA542a25, etc.; pl., “τόκοισι τε ἀγῶνις γυναικῶν” S.OT26, cf. 173 (lyr.), E.Med.1031, etc. b. the time of parturition, “ὁ τ. τῆς γυναικός” Hdt.1.111; period of gestation, “ἐνιαύσιος ὁ τ.” Arist. GA777b13. c. ἡ φύσις τοῦ παιδίου τοῦ ἐν τόκῳ in the foetal stage, Hp.Nat.Puer.tit. (as cited in Mull.1.1). II. offspring, of men or animals, “πάντων Ἀργεῖων ἐρέων γενεὴν τε τόκον τε” II.12.28, cf. 15.141; of an eagle, “ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεὴ τε τόκος τε” Od.15.175; “μῆλον τ.” E. Cye.162; Οἰδίπῳ τ. his son, A.Th.372, cf. 407, etc. (but also, daughter, “θεὰ γεγῶσεν καὶ θεοῦ πατρὸς τ.” E.Andr. [D.54]); fry of fish, Arist. HA 543a4; litter of pigs, “πᾶσιν τῶν σῶν ἀπὸ τόκου χοίρων λαμβάνειν” X. Lac.15.

μίγνυμι, I. like Lat. misceo, to mix, mix up, mingle, properly of liquids, ὁσίων καὶ ὕδωρ Hom.; μ. τί τινο to mix one thing with another, id=Hom., etc. II. mingle, to join, bring together. 1. in hostile sense, μῖξαι χεῖράς τε μένος τε to join battle hand to hand, II.; “Ἄρμ μίξουσιν Soph. 2. to bring into connexion with, make acquainted with, ἀνδρας μισχόμενοι κακότητι to bring men to misery, Od.; reversely, πότιμον μῖξαι τινο to bring death upon him, Pind.

B 13

μητίομαι, (μητις) Pi.P.2.92 (s.v.l.); fut. -ίσομαι; aor. ἐμητίσάμην; A. = μητίσθαι, II, devise, contrive, “μητίσομαι ἐχθαλυγρᾶ” II.3.416; “τοσσαῖδε μέρμερ’ ἐπ’ ἤματι μητίσασθαι” II.10.48; “μέγα ἔργον ἐμητίσαντο” Od.12.373; “οἱ θάνατον μητίσομαι” II.15.349; “σχετλί’ ἐργα βορᾶς μητίσασθαι” Emp.139; “πρώτιστον Ἐρωτα θεῶν μητίαστο” Parm.13; “φράξῃ.. ὡς κεν ἐγὼ μητίσομ’ ἀρωγὴν” A.R.3.1026; c. duplacc., “ὄν ἂν κοκὰ μητίσάμην” Od.18.27. [i in fut. and aor., and late Act. “μητίειν” Orph.A. 1333; i in μητίομαι Pi.I.c.].

B 14

νυκτιφαής, ἐς, shining by night, ‘φῶς’ Parm.14, cf. Orph.H.54.10.

ἄλλοτριος, Aeol. ἄλλοτρηρος EM529.24, α. ον, (ἄλλος) A. of or belonging to another, βίσιος, νηῦς, ὄχρα, Od.1.160, 9.535, II.20.298; γυνή another man’s wife, A.Ag.448 (lyr.); ἄλλοτριων χρῆσασθαι to be bountiful of what is another’s, Od.17.452; γνασμοῖσι γελοῖων ἄλλοτριόσιν with faces unlike their own, of a forced, unnatural laugh, ib.20.347; ἀ. ὄμμασιν εἶπρον by the help of another’s eyes, S.OC 146 (lyr.); οὐκ ἀ. ἄτην not inflicted by other hands, Id.Ant.1259; but ἀ. φόνος murder of a stranger (cf. 11.1), Pl.Euthphr.4b; prov., ἀ. ἀμᾶν θέρος reap where one has not sown, Ar.Eq.392, cf. Hes.Th.599; ἄλλοτριωπάτος τοῖς σάμασιν χρῆσθαι deal with one’s body as if it belonged to another, Th.1.70; τὰ ἄλλοτρια, contr. τὰλλότρια, what belongs to others, not one’s own, τὰ. ἀποστραφῆν, δεῖπνεῖν, X.Ages.4.1, Theopomp. Com.34. II. opp. οἰκείος, foreign, strange, 1. of persons, “ἀ. φῶς” stranger, Od.18.219, cf. Ar.Ra.481; almost = enemy, II.5.214, Od.16.102; οὐδὲ τις ἄλλοτριων no stranger, Hdt.3.155; “εἶτε ἀ. εἶτε οἰκείος ὁ τεθνεὼς” Pl.Euthphr.4b; “ἀ. τῆς πόλεως” Lys.28.6; “οὐδεὶς ἐστὶ μοι ἀ., ἂν ἡ χρῆστος” Men.602; ἄλλοτριώτερος τῶν παίδων less near than thy children, Hdt.3.119; ἄλλοτριώτερος, opp. οἰκείωτερος, Arist.EN 1162a3; c. dat., “ἄλλοτριῶν ὕμιν ὄντες” Isoc. 14.51. b. hostile, unfavourably disposed, c. gen., “ἀ. Πρωαίων” Plb.28.4.4; “ώτατος μοναρχίας” D.S.16.65; “ἄλλοτρια φρονῶν τοῦ βασιλέως” Plb.36.15.7, cf. OGI90.19 (Rosetta). c. disinclined, “πρὸς τὰς κοκοπαθείας” Plb.36.15.2. 2. of things, alien, strange, “τροφή” Pl.R.491d (Comp.), etc.; εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀ. estrangement, Decr.

ap. D.18.185; "ἡ ἄ." alien country, enemy's country, Lys.2.6, Isoc.10.50, cf. Hdt.8.73; c. gen., alien from, "ἐπιτηδεύματα ἀποδιοκρατίας ἄ." Lys.31.34; οὐδὲν ἄ. ποιῶν τοῦ τρόπου Decr. ap. D.18.182.

B 15

παπταίνω, aor. ἐπάπτηνα (in Hom. always without augm.): Ep. Verb, A. look about one with a sharp, searching glance, "πάντοσε παπταίνων, ὡς τ' αἰετός" Il.17.674; "δεινὸν π., αἰεὶ βαλέοντι τοιαύτως" Od.11.608, cf. Il.13.551, etc.; "πάντοσε παπταίνοντε, φρόνον ποτιδεγμένω αἰεὶ" Od. 22.380; "πάπταινε καὶ φρόντιζε" A.Pr.1034; "μικρέτι πάπταινε πόρῳσι" Pi.O.1.114; folld. by a relat. clause, "πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροά χαλκῷ, ἐπαύρη" Il.13.649, cf. A.Pr.336; πάπταινε; δὲ ἔξαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν δαπνῶν looked about [to see] how... Il.16.283; "πάπτηνεν... εἴ τις ἐτ' ἀνδρῶν ζωὸς ὑποκλοπέοιτο" Od.22.381; with Preps., "ἀμφὶ ἐπαπτήνας" Il.4.497, 15.574; "μοι ὅσσε Τρωϊκῶν ἀμ πεδίων παπταίνετον" 23.464; "τρέσσει δὲ παπτήνας ἐρ' ὀμίλου" 11.546; "π... κατὰ στίχας" 17.84; "πάντη π. πρὸς πέτρην" Od.12.233; "πάντοσε π. ποτὶ τοίχους" 22.24; π. μεθ' ὀμηλικίας look wistfully after his comrades, Hes.Op.444; "πρὸς αὐγάς" Parm.15; "εἶσω τῆσδε π. πύλης" S.Aj.11; "ἐς γάμον ἄλλης π." AP 7.700 (Diod.); also in later Prose, "π. περὶ εὐρεσίν" Onos.3.2; "ἐπὶ θάτερα" Plu.Pomp.71; "πρὸς τινα" Id.Ant.37. Il. c. acc., look round for, look after, "παπταίνων ἦρωα Μαρξάονα" Il.4.200; "π. Αἰάντα μέγαν" 17.115; "π. τὰ πόρωσα" Pi.P.3.22; "τὰ μακρὰ" Id.I.7(6).44; παπταίνω (Aeol. aor. I part) ἀρίγυτων πέδιλων having set eyes on..., Id.P.4.95; "εἴρεσαν ἀδάητον ἐτ' ὄμμασι" Hymn.Is.157; τὸν δ' ἀρίγυτος ὄσσοισι π. glaring at him, S.Ant.1231".

B 16

κράσις εως, ἡ (Ion. κρησίς Hp.Vict.1.32): (κεράννυμι): A. mixing, blending of things which form a compound, as wine and water, opp. mechanical mixture (defined as an εἶδος μίξεως in which the constituents are liquids, Arist.Top.122b26, cf. Stoic.2.153; περὶ κράσεως, title of work by Alex.Aphr.); first in A., "τὴν δευτέραν γε κ. ἦρωσι νέμω" Fr.55, cf. Staphyl.9, Ath.10.426b (pl.); κράσις ἡπίων ἀκεσμάτων modes of compounding..., A. Pr.482; "ἡ τῶν ἐναντίων κ." Pl. Lg.889; "τὴν τῶν νεύμων φύσιν ἐξ ὁστού καὶ σαρκῶς κράσεως, συνεκράσατο" Id.Tt.74d; "ἐκ κράσεως πρὸς ἄλληλα" Id.Tt.152d; "τὴν ἀρμονίαν κ. καὶ σύνθεσιν ἐναντίων εἶναι" Arist. de.An.407b31; "χρωμάτων ἀκριβῆς κ." Luc.Zeux.5, cf. Arist.Ph.792a.2, 2. temperature of the air, κράσις ὑγρῶν οὐκ ἔχων [αἰθήρ] E.Fr.779.2; τὰς ὥρας κ. ἔχουν τοιαύτην ὄσσε. Pl.Phd.111b, cf. Poll.6.178; ἡ κ. τῶν ὀρέων temperate climate, Hp. Aër.12; ὅσα περὶ κράσις climates, Arist.Pr.Ib.xiv.3. 3. temperment of the body or mind, κ. σώματος ib.871a24, cf. 953a30; διανοίας ib.909a17; κ. μελαγχολικῆ ib.954b8; pl., "αἰ τῶν σωμάτων κράσεις" Tt.Loer.103a, cf. Plot.3.1.6: so in Medic., Hp.Nat.Hom.4, etc.; περὶ κράσεων, title of work by Galen. 4. metaph., combination, union, "κ. καὶ ἀρμονία τούτων ἡ ψυχῆ" Pl.Phd.86b, cf. 59a; "μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς κ." Id.R.441e, etc. 5. Gramm., crasis, i.e. the combination of the vowels of two syllables into one long vowel or diphthong, e.g. τούνομοι for τὸ νόμοι, ἀνήρ for ὁ ἀνήρ, τ' ἄρα for τοὶ ἄρα, A.D.Adv.128.2, EM822.56, etc.; also, synaeresis of vowels, e.g. εὔ for εὐ, ib.392.54; but opp. ἐσθλιφίς and συναίρεσις, An.Ox.1.371.

πολύπλανητος, ον, (πλάζω) A. much-wandering, wide-ranging, "λήϊσθηρσι π." Od.17.425, cf. 511; of 10, A.Supp.572 (lyr.); "π. ἔτεα" S.Aj.1.186 (lyr.); "οὐκ ἂν εἰδείεις ἔτερον. πολυπλανητότερον" E.HF1197 (lyr.). 2. evermoving, iεπίνοι (prob.l.) Thgn.1257; "μέλεος" Parm.16.1. 3. much-erring, "πραπίδες" IG14.1424 (Rome).
II. driving far from one's course, "ἄνεμος" Il.11.308 (unless in signif. 1.1). In S.Ant.615 (lyr.) π. ἑλπίς may be either wandering, uncertain hope, or, misleading, deceitful; cf. "πολυπλανητής" 11.

νόος, νόου, ὁ, Att. contr. νοός, gen. νοῦ: Hom. uses the contr. form once, in nom., Od.10.240, cf. Hes.Fr.205 (Hdt. never); Trag. use contr. form, etc. in A.Ch.742 (Iamb.), S.Ph.1209 (lyr.); Aeol. gen. A. "νόσ" Alc.Supp.9; acc.νόν Sapph.ih.25.2; v. nom. Ead.70 (s.v.1.): heterocl. forms are found in NT and later writers, gen. "νοός" Ep.Rom.7.23, LXX 4 Ma.1.35; dat. "νοί" I Ep.Cor.1.10, [Aristid.] Or.35(9).26; nom. pl. "νόσες" Ph.1.86, Plot.6.7.17, Dam.Pr.96; acc. pl. "νόσας" Plu. Fr.7.27, Iamb.Myst.1.15, Ammon.in Int.243.3 (v.1.), Dam.Pr.103; Att. pl. νοί, acc. νοῦς, gen. νόου ib.122, dat. νοίς ibid., is rare in early writers, as Ar.Fr.471, but freq. in later philosophy: 1. mind, as employed in perceiving and thinking, sense, wit, "οὐ λήθηε Διὸς πικρινὸν ν." Il.15.461; "ν. πολυκερδέα" Od.13.255; "ν. ὀρή καὶ ν. ἀκούει, τάλλα κωφὰ καὶ τυφλά" Epich.249, cf. S.OT371; "νόω" prudently, Od.6.320; "παρὲν νόον" senselessly, Il.20.133; "σὺν νόω" wisely, Hdt.8.86, 138; ζῆν νόω, with play on ζῆνῶ, Heraclit.114 (νόω codd. Stob.); "ζῆν νόω, ἐλομένω" Pl. R.619b; "οὐδεὶν ζῆν νόω," Id.Cri.48c; "μηδενὶ ζῆν νόω," Ar.Nu.580; "τοῦ νόου χωρίς" S.OT550; "τοῦ ν. κενός" Id.OC931; νόω λαβείν τι to apprehend it, Hdt.3.51; νόω σχεῖν, ἔχειν, recall, remember, Id.5.92.ῆ, Pl.R.490a; "κοινός ν." Phld.Rh.1.37 S., Ar.Epict.3.6.8; ἀγαθός ν., σπουδαῖος ν., Phld.Rh.2c.1, 1.252 S. 2. νοῦν ἔχειν in two senses, a. to have sense, be sensible, S.Tr.553, El.1013, 1465, Ar.Ra.535, etc.; "ὁ νοῦς ὁδ' αὐτὸς ν. ἔχων οὐ τυγχάνει;" EIA1139; so ν. ὀλίγων κεκτιμένος Ar.Ec.747; "σοικρῶν νόω κεκτιθῶσα" Pl.Lg.887e; impers., "τὸ γὰρ περὶ αὐτὰ πρῶσιον οὐκ ἔχει ν. οὐδένα" S.Ant.68, cf. Pl.Ti.68b; cf. νουνεγόντως, b. νοῦν or τὸν ν. ἔχειν to have one's mind directed to something, "ἄλλοια" ὄμμα, θῆτέρα δὲ ν. ἔχειν" S.T.272, cf. Sapph.Supp.25.2; "τὸν ν. πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχειν, ἔχεισε δὲ" E.Ph.1418; "δεῦρο ν. ἔχει" Id.Or. 1181; "οὐτοῦ τὸν ν. ἔχειν" Id.Ion 251; ποῦ τὸν ν. ἔχειν; Ar.Ec.156; τὸν ν. ἔχειν πρὸς τινα or τι (like προσέχειν τὸν ν.) Th.7.19, Pl.Grg.504d; "πρὸς τινα" Id.Prt.324a, etc.; "περὶ τινος" Id.R.534b; "ἐν περὶοῖζιν" AP7.206 (Damoch.); conversely, ἑπὶ νοῦν ἔλθεῖν τινα to occur to one, D.H.3.15, Arr.An.7.24.3. 3. mind, more widely, as employed in feeling, deciding, etc., heart, "χαίρει νόω" Od.8.78; "κεῦθε νόω" Pl.1.363; "χάλοσ] οἰδῶνα νόον" 9.554; "ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος ν. ἐστὶ" 3.63; ν. ἐμπεδός, ἀκήλητος, ἀπηνής, 11.813, Od.10.329, 18.381; ν. εὐμενής, ὄγναμπος, etc., Pi.P.8.18, A.Pr.164 (lyr.), etc.; "πολλῶν ἀνθρώπων νόον ἔχων" Od.1.3; ἐκ παντὸς νόου with all his heart and soul, Hdt.8.97; τῷ, νόω, κ. κατὸ τῆς γλώσσης in heart as well as tongue, S.OC 936; freq. in phrase κατὰ νόον according to one's mind, Hdt.1.117, 7.104; "εἰ τὰδ' ἔχει κατὰ νόον κείνω" S.OC1768 (anap.); "πράξεις κατὰ ν. τὸν ἐμόν" Id.Fr.469 (anap.); "κατὰ ν. πράξας" Ar.Eq.549; "χωρεῖ κατὰ ν." Id.Pax940, cf. Pl.Euthphr.3e. 4. mind, resolve, purpose, ἀγαθῶ, νόω, ἐν. kindly, Hdt.1.60; τί σοι ἐν νόω ἐστὶ ποιεῖν; what do you intend to do? ib.109; "ἦμῖν ἐν ν. ἐγένετο εἰπεῖν" Id.9.46; ἐν ν. ἔχειν c. fut. inf., to intend..., Id.1.10 (v.1.); c. pres. inf., to do, 27, Pl.R.344d; ποιεῖν τι ἐπὶ νόον τινὶ to put into his mind to do..., Hdt.1.27; ἐπὶ νόον τρέπειν τινί. Id.3.21; "καὶτῆ <ο> ν. ἔφερε" Id.9.120. 5. reason, intellect, "νόου φρενί;" Xenoph.25, cf. Parm.16.2, etc.; "θετος ν." Democ.112, cf. Id. ap. Arist. de.An.404a28;

opp. δόξα, Pl.Ti.51d, cf. Arist. de An.428a5, b. Mind as the active principle of the Universe, Anaxag. 12, etc.; "Θαλξες νοῦν τοῦ κόσμου τὸν θεόν" Placit.1.7.11; "ἡ τοῦ κόσμου γένεσις ἐξ ἀνάγκης καὶ νοῦ συστάσας" Pl. Ti.48a, cf. Sph.249a, Phlb.30c, Arist.Metaph.1072b20, de An.430a17, Zeno Stoic.1.28, Plot.5.1.4. II. act of mind, thought, "ἡμῖν δ' οὐ τίς τοῦδε νόος καὶ ἡμῖς ἀμείνων" Il.15.509; "οὐ γὰρ τίς νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει" 9.104; "οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ" Od.5.23. 2. purpose, design, "νόον τελεῖται τινι" Il.23.149; "σάφα οἴσθ' οἷος ν. Ἀτρεΐδωνος" 2.192. III. sense, meaning of a word, etc., "οὗτος ὁ νόος τοῦ ῥήματος" Hdt.7.162, cf. Ar.Ra.1439, Phb.5.83.4, Phld.Rh. 1.106 S, etc.; ὁ νόος τῆς θυσίης cj. for νόμος in Hdt.1.216; meaning of a work of art, Philostr.VA.4.28; "πολύς ν. ἐν ὀλίγῃ λέξει συνέσταλται" Plu.2.510c; πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν to the same effect, Str.15.3.7; πρὸς νοῦν οὐδὲν λέγοντες to the point, Phld.Mus.p.96K; "οὐδὲ νόον ἔχον" senseless, Id.Po.5.29. IV. Pythag. name for μονάς, Theol.Ar.6. (Etyim. dub.; the pr.n. "Πολυνόφα" IG9(1).870 hardly proves νόφος).

φρονέω, Ep. subj. A. "φρονήσῃ" Od.7.75; Ep. impf. "φρόνουν" Il.7.286, "φρονέεσκον" A.R.4.1164; fut. "ῆσῶ" Ar.Ec.630 (anap.), etc.; aor. "ἐφρόνησα" Hdt.1.60, A.Eu.115, etc.; pf. "πεφρόνηκα" Emp.103.1, Isoc.5.124, D.S.18.66; Pass., Arist.Xen.980a9; imper. φρονεσθῶ v.l. for φρονεῖτε in Ep.Phil.2.5; to be minded, either of reflection or of purpose; hence, I. have understanding, be wise, prudent, rare in Hom., ἄριστοι. μάχεσθαι τε φρονέειν te best both in battle and counsel, Il. 6.79; but freq. in Trag. and Att. ["Ζῆναί τὸν φρονεῖν βροτοῦς ὀδύσαντα" A.Ag.176 (lyr.); "φρονούντας πρὸς φρονούντας ἐννεπίεις" Id.Supp. 204, cf. 176; "φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς" S.O.T617; "φρονεῖν οὐδὲν μόνῃ" Id.Tr.313; λίαν φ. to be over-wise, E.IA924; "φ. πλεόν" Pl.Hp.Mi.371a; "τὸ φρονεῖν" understanding, prudence, S.Ant.1347 (anap.), 1353 (anap.); "κράτιστοι φρονεῖν" Antipho 2.1.1; "καὶ φ. καὶ συμπράττειν" X.Cyr.5.5.44; "εἰδέναι καὶ φ." Pl.Alc.1.133c; "τὸ φ. καὶ τὸ νοεῖν" Id.Phlb.11b; "λέγειν τε καὶ φ." Id.Phdr.266b, cf. Isoc.4.50; "τὸ φρονεῖν τε καὶ σωφρονεῖν" Pl.Lg.712; τὸ μὴ φρονεῖν, of an infant, A.Ch.753; "ἐπειδὴ τὰχιστα ἤρξαστο φ." Is.9.20; "ἡ φρονούσα ἡλικία" Aeschin.1.139; Com. of fish, "ἰχθύες φρονούντας" full-grown, Ephipp.21.3; "ζῶον λογικὸν καὶ φρονοῦν" Phld.Piet.15: c. acc., φρονήσῃ τὰ κυριώτατα to be wise in respect of the most important matters, Id.Rh.2.355. 2. with Advbs., εἴ φρονεῖν think rightly, "περὶ τινος" Hdt.2.16; to be sane (cf. infr. IV), E.Ba.851, Ar.Nu.81.67, Lys.19.41, etc.; "κέρδιον τὸ εἴ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν" A.Pr.387; "οἱ φρονούντες εἴ φ. κρατούσι πανταχοῦ" S.Aj.1252, cf. E.L394, E.Or.99, al. (but εἴ φ. also, to be well disposed, v. infr. 11.2); κακῶς, καλῶς φ., Od.18.168, S.O.T600, Ant.557; "ὀρθῶς φ." And.2.23; "ὀρθῶς φ. πρὸς τί" A.Pr. 1000; μόρα, πλάγια φ., S.Aj.594, E.IA332 (troch.). 3. think, Heraclit.113, Parm.16.3, Emp.108.2, cf. Arist.de An.427a19; ὡς... ὅτι... S.Ant.49, OC872; "φρόνεν νιν ὡς ἤζοντα" Id.Tr.289; mean, "ἄλλα φ. καὶ ἄλλα λέγειν" Hdt. 9.54; "ἔτερα μὲν λέγοντι, ἔτερα δὲ φρόνεν" Din.1.47; "ὁ μὴ λέγων ἄ φρονεῖ" D.18.282, cf. 19.224. 4. feel by experience, know full well, "σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν" S.Aj.942, cf. OC1741 (lyr.); πειρώμενος ὅ τι φρονοῖεν [τὰ μανθίῃ]α] to test the knowledge of the oracles, Hdt.1.46. II. to be faint that, c. acc. et inf., Il.3.98; c. inf., to be minded to do, 9.608, 17.286; without inf., οἱ δ' ἰθύες φρόνονεν [ἐναί] were minded to go on ward, 13.135, cf. 12.124; ἦ, περὶ δὲ φρονέω [τελέσει] 9.310; "φρονῶν ἔπρασσον" of set purpose, S.O.C271; in Prose, mean, intend, τοῦτο φρονεῖ ἡμῶν ἦ. ἀγωγή this is what your bringing us here means, Th.5.85. 2. freq. with neut. Adj., a. φ. τινί τινα to have certain thoughts or to towards any one, to be so and so minded towards him, πατρὶ φίλα φρονέων kindly minded towards him, Il.4.219, cf. Od.6.313, etc.; "κοκὰ φρονέουσα... ἀλλ' ἡλιόσιν" Il.22.264; "τῶ, ὄλοα φρονέων" 16.701; "μαλακῶ φ. ἐλοῦσι" Pl.N.4.95; "πιστά τινι" Id.O.3.17; "φρονοῦντας ἄριστα αὐτοῖς" Ar.Pl.577 (anap.); with Advbs., εἴ φ. φρονεῖν τισι (cf. supr. 1.2) Od.7.74, cf. A.Ag.1436, etc.; φρονεῖς εἴ τοῖς ἡγγελέμενοις you rejoice at them, Id.Ch.774; also "εἰς ὑμᾶς εἴ φ." And.2.4; "τις καλῶς φ." SIG527.38 (Crete, iii B.C.); "τοιαῦτα περὶ τινος φ." Isoc.3.60; to be minded so and so, think or purpose such things, "ἀγαθὰ φ." Il.16.102, Od.1.43; φίλα φ. ib.307; "κοκὰ φ." τὰ φρονέεις ἄ τ' ἐγὼ περ" Il.4.361; κριπτάδια φ. to have secret purposes, 1.542; ἀταλά φ. to be gaily disposed, 18.567, Hes.Th.989; πυκνὰ φ. have wise thoughts, be cunningly minded, Od.9.445; ἐρημέρια φ. think only of the passing day, 21.85; "θεοῖσιν ἴσα φ." Il.5.441; "θητὰ φ." S.Fr.590 (anap.), E.Alc.799; "ἀθάνατα" Pl.Ti.90c; "οὐ κατ' ἀνθρώπων φ." A.Th.425, S.Aj.777; "ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὑπερ ἀνθρώπων φ." X.Cy.8.7.3; "μηδὲν ὑπερ τῆν ἤραν φ." Luc. Tim.57; also "καίρια φ." S.El.228 (lyr.); "σώφρονα" Id.Fr.64; "οὐ τὰ ἄριστα φ." Th.2.22; "ἡ πόλις χεῖρον φ." Isoc.8.126; τυραννικά φ. to have tyranny in mind, Ar.V.507 (troch.); ἀρχαῖκά φ. to have old-fashioned notions, Id.Nu.821; τὰ τοῦ θεοῦ, τὰ τῆς σαρκὸς φ., Ev.Matt.16.23, Ep.Rom.8.5; also οὐ παρδάλως τόσσον μένος ὅσσον Πάνθου ὕτες φρονέουσιν the panther's courage is not so great as is the spirit of the sons of Panthus, Il.17.23. b. esp. freq. in the phrase μέγα φρονεῖν to be high-minded, have high thoughts, to be high-spirited, Il.11.296, 13.156; of lions and boars, 16.758, 11.325, cf. X.Cyr.7.5.62; "φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα" S.O.T1078, cf. Lys.2.48, Isoc.4.132; in Att., freq. in bad sense, to be presumptuous, ἐφ' ἑαυτῶ, ἑαυτοῖς μέγα φ., Th.6.16, X.HG7.1.27 (also "μεγάλα φ." Ar.Ach.988; φ. ἐφ' αὐτῶ, τῆλιχοῦτον ἡλικὸν εἰκόσ . . . D.21.62); with Comp., μεῖζον φ. to have over-high thoughts, X.An.5.6.8 (but simply, pluck up courage, "ἐπὶ τῶ, γεγεννημένῳ" Id.HG3.5.21); "φ. μεῖζον ἢ κατ' ἀνδρα" S.Ant.768; "μεῖζον τοῦ δέοντος" Isoc.7.7, cf. 6.34; rarely in pl., "μεῖζον τῆς δίκης φ." E.Heracl.933; with Sup., "οἱ μέγιστον φρονοῦντες" Pl.Phdr.257e; "ἐφ' ἱπτικῆ" X.Ages.2.5; also "μάλιστα φ. ἐπὶ τινι" D.28.2; "ἐπὶ τοῖς προγόνοις οὐ μεῖον φ." X.Eq.Mag.7.3, cf. Ar.24; take pride in, "ἐπὶ παιδουσίαι μέγα φρονοῦντες" Pl.Pr.342d; "φ. ἐπὶ τῇ, ὄρω θαυμάσιον ὄσον" Id.Smp.217a; also "φ. εἰς ἡμᾶς μέγα" E.Hipp.6; "περὶ τὸ γράφειν λόγους" Aeschin.2.125; μέγα φ. ὅτι... X.Cyr.2.3.13; μέγα φ. ὡς εἴ φ' ἔρω" Pl.Smp.198d; μέγα φ. μὴ ὑπεῖξιν haughty in their resolution not to... X.HG5.4.45; later φ. alone, = μέγα φ., φρονήσας ἐφ' αὐτῶ, Paus. 1.12.5; "διὰ τὸν πατέρα ἀξιώματα προέχοντα" Id.4.1.2; opp. σμικρόν φ. to be poor-spirited, S.Aj.1120; "μικρόν φ." Isoc.4.151; "μικρόν καὶ ταπεινὸν φ." D.13.25, etc.; ἡσσόν, ἔλασσον φ. τινος, E.Andr.313, Ph. 1128; "φ. ἔλαττον ἢ πρότερον" Isoc.12.47, etc.; "οὐ σμικρόν φ. ἐς τὰς Ἀθῆνας" E.Heracl.386; also "πριεριστερον πρὸς ἡμᾶς φ." X.Cyr.4.3.7, c. of those who agree in opinion, τὰ τινος φρονεῖν to be of another's mind, be on his side or of his party, Hdt.2.162, etc.; "τὰ σά φ." Id.7.102; "εἴ φ. τὰ σά" S.Aj.491; "φ. τὰ Βρασιδῶν" Ar.Pax640 (troch.), cf. D.18.161; also ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα thinking like me, Il.15.50, cf. S.Ant.374 (lyr.); τῶντο ἠὲν οὐ κατὰ τούτῳ φ. to be like-minded, make common cause, Hdt.1.60, 5.3; "ἐμοὶ φ. ζυγνῶδᾶ" Ar.Av.635 (lyr.); opp. ἀμφί φ. think differently, Il.13.345; ἄλλη φ. think another way, h.Ap.469. III. comprehend, "γινώσκω, φρονέω" Od.16.136, al.; more freq. c. acc., to be well aware of, τὰ φρονέουσα ἀνά θυμὸν, ἄ. 2.116; οὐκ ὀπίδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσίν paying no heed to it, 14.82; φ. τῆν ἡμέραν

pay regard to it, Ep.Rom.14.6; consider, ponder, Il.2.36, 18.4, al. IV. to be in possession of one's senses, sts. almost = ζῆν, to be sensible, be alive, ἐμὲ τὸν δῶς τήνων ἐτι φρονέοντ' ἐλέησον, for ἐτι ζῶντα, Il.22.59; "θανόντι δ', οὐ φρονούσιντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο" A.Ch.517; "ἐν τῷ, φ. γὰρ μηδὲν ἤδιος τοσ βίος" S.Aj.554; "μηδὲ ζῆν... μηδὲ φρονεῖν" Pl.Sph.249a; but also, to be in one's senses or right wits, φρονούσιντι, opp. μεμνηνῶτα, S.Aj.82, cf. 344; "ἔξω ἐλαύνειν τινὰ τοῦ φρονεῖν" E.Ba.853; "φρονεῖτε ὀρθῶ καὶ μαινῆ" Id.Med.1129; "ἔξῃσ τήκως τοῦ φρονεῖν" Isoc.5.18; "τὰ φραγγαία τοῦ φ. ἐξίστησι" X. Mem.1.3.12; "οὐκ ἂν παρῆμην ὅτι μὴ θωκὸς φρονεῖν" S.O.C1666; "ἐγὼ νῦν φρονῶ τὸτ' οὐ φρονῶν" E.Med.1329; φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς though in his days thou'rt nothing wise, Id.Ba.332 (for εὔ φ. v. supr. 1.2); "ὀρώντων, φρονούντων, βλεπόντων ὑμῶν" Aeschin.3.94; ζῶν καὶ φρονῶν alive and in his right mind, freq. in Inscrr., IGRom.1.804 (Perinthus), etc.; ζῶν καὶ φρονῶν (sic) Jahresh.23 Beibl. 206 (ibid.), Rev.Arch.21 (1925).240 (Callatis); "νοῶν καὶ φρονῶν" Test.Epict.1.2, PPetr.3p.4 (iii B.C.).

B 17

δεξιτερός, ἄ. ὄν, (δεξιός) A. right-hand of two, "δ. κατὰ μαζόν" Il.5.393; "δ. χειρὶ" Od.20.197; "ποδί" Pi.P.4.96; δεξιτερὰ (sc. χεῖρ), ἤ, the right hand, Il.1.501; Ep. dat. "δεξιτερῶν" 24.284; rare in Com., Antiph. 174.6.

λαϊός (B), ἄ. ὄν, A. left, λαϊᾶ μὲν ἔτυν προβάλλεσθε (sc. χειρὶ) Tyr.15.3; λαϊᾶς χειρός on the left hand, A.Pr.714; "πρὸς λαϊᾶ χειρὶ" E.HF159; λαϊοσί on the left, Parm.17; "ἐπὶ λαϊᾶ κεκλιμένοι" Arat.160, cf. Heliod. ap.Stob.4.36.8; οἱ τὸ λ. ἔχοντες (sc. μέρος) D.S.13.99; ἐς λαϊᾶν ἐσιόντων χῆρα (Dor.) IG14.1721.3; "τῆ, λαϊᾶ, τοῦ δεξιού λαβόμενος κέρως" Philostr.Jun.Im.4. (Poet., but not in Hom., who uses ἀριστερός; also in later Prose, τὰ διδόμενα τῆ, δεξιᾶ, δεχέσθαι τῆ, λαϊᾶ, χειρὶ Pr. ap.Plb.38.10.9, cf. Jul.Or.2.57, etc.) (Orig. λαίφρος, cf. Lat.laevus, Slav. lě[n]ucaronj; in Hsch. we have λαίβρα, i.e. λαίφρα, = ἀσπίς, because borne on the left arm; cf. λαίφρα, λαίτα, λαφός.).

B 19

τοι, prop. ethical dative of ὄψ (q. v.), but used as an enclit. Particle. let me tell you, mark you, look you (in Engl. we freq. convey the impression by means of emphasis or tone), implying a real or imagined audience, freq. in Hom. and always in speeches (exc. "ὄς δῆ τοι" Il.10.316, Od.20.289), "αἰσχρόν τοι θερόν τε μένιν κτλ." Il.2.298; "ἀλλ' ἔφομαρτετε: πλεόνων δέ τοι ἔργων ἄμεινον" 12.412 codd.; τοῦτο δέ τοι ἐρέσομαι ἔπος.. εἴμι surely I will go, 1.419; ταύτης τοι γενεῆς . . εὐχομαι εἶναι (recapitulating) 6.211 (so at the close of a narrative, Theoc. 11.80); σ' οὐτός τοι.. ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ here comes, look you.., Il.10.341 (vulg., "σ' οὐτός τις" Aristarch., etc.); freq. it is hard to dist. from the Ep. dat., as in "ποῦ τοι ἀπειλά οἴχονται;" 13.219; so in Hes.Op. 287 (addressed to Perses), 347,719, cf. Emp.17.14 (addressed to Pausanias), Pi.P.2.72 (addressed to Hiero), al.; and so in Trag. dialogue, A.Eu.729, etc.; "σέτοι κυκλήσομαι" S.O.C1578 (lyr.); betw. chorus and actor, Id.Ph.855 (lyr.), etc.; folld. by a plural, Tyr.10.11 (cf. 13); so "ἄρμονος τοι τῆσθε γῆς οἰκήτορας εὐρήσετε" A.Supp.952; hence, as addressed to an imaginary audience, without personal reference, introducing a general sentiment or maxim, Thgn.153; "τὸ συγγενές τοι δεινόν" A.Pr.39, al.

δόξα, ἤ, (δοκέω, δέκομαι), expectation, οὐδ' ἀπὸ δόξης not otherwise than one expects, Il.10.324, Od.11.344; in Prose, "παρὰ δόξαν ἢ ὅς κατεδόξαε" Hdt.1.79, etc.; ἐν δόξῃ θέμενος εὐχος hoping for.., Pi.O. 10(11).63; δόξαν παρέχειν τινὶ μὴ ποιήσεσθαι . . to make one expect that . . , X.HG7.5.21; δόξαν παρέχεσθαι τινὶ δόξω.. , c. part., Pl.Sph. 216d; ἀπὸ τῆς δ. πεσέειν, = Lat. spe excidere, Hdt.7.203. II. after Hom., notion, opinion, judgement, whether well grounded or not, "βροτῶν δόξα;" Parm.1.30, cf. 8.51; "ψυχῆς εὐτέλημονι δόξῃ" A.Pers.28 (anap.); "ἃ δόξῃ τοιάζω" S.Fr.235; "δόξῃ γούιν ἐμῇ" Id.Tr.718; κατὰ γε τῆν ἐμῆν, with or without δόξαν, Pl.Grg.472, Phl.41b; opp. ἐπιστήμη, Id.Th.187b sq., R.506c, Hp.Lex 4, Arist.Metaph.1074b36; "φάσεις καὶ δ." Id.EN143b13; opp. νόησις, Pl.R.534a; ἀληθεῖ δόξῃ δόξασθαι capable of being subjects of true opinion, Id.Th.202b; "δ. ἀληθῆς ἢ ψευδεῖς" Id.Phil.36c; "δόξης ὀρθότης ἀληθεῖα" Arist.EN142b11; "δ. ἐμποιεῖν περὶ τίνος" Id.Pol.1314b22; κύρια δ. φιλοσοφικὰ maxims, title of work by Epicurus, Phd.Lr.p.86 W., etc.; "αἰ κοινὰ δ." axioms, Arist.Metaph.996b28. 2. mere opinion, conjecture, δόξῃ ἐπίσασθαι, ἠγεῖσθαι, imagine, suppose (wrongly), Hdt.8.132, Th.5.105; "δόξῃς ἀμαρτία" Id.1.32; δόξαι joined with φραντασία, Pl.Th.161e, cf. Arist.Ph.254a29 (but distid. fr. φραντασ<=>, Id.de An.428a20); κατὰ δόξαν, opp. κατ' οὐσίαν, Pl.R.534c; ὡς δο<=> χρώμενοι speaking by guess, Isoc.8.8, cf. 13.8. 3. fancy, vision, etc. ἀκόνας λιγυράς" Pi.O.6.82; "δ. βριζοῦσῃς φρενός" A.Ag.275; "οὐκ εἰσι δόξαι τόνδε πημάτων" Id.Ch. 1053, cf. 1051; of a dream, E.Rh.780; "δ. ἐνυπνίου" Philostr.VA.1.23; pl., hallucinations, Alex.Trall.1.17.

τελευτάω, fut. A. "-ήσω" E.Tr.1029, etc.; pf. "τετελευτήκα" Pl.Men.75e, al.; Pass., fut. Med. τελευτήσομαι always in pass. sense, Il.13.100, Od.8.510, 9.511, E.Hipp.370 (lyr.); aor. "ἔτελευτήθην" Il.15.74; bring to pass, accomplish, "ὄφρα.. τελευτήσω τάδε ἔργα" Il.8.9; "τ. ἄ μενοινᾶσθ;" Od.2.275; "ἐπὴν ταῦτα τελευτήσῃς τὰ καὶ ἔρξης" 1.293, cf. 2.306; γάμον τ. 24.126; fulfil an oath or promise, wish or hope, "τ. ἐέλδωρ;" 21.200; "τ. δσ' ὑπάστρης" Il.13.375; "οὐ Ζεὺς ἀνδρῶσι νοήματα πάντα τελευτᾶ," 18.328, cf. Od.3.56.62; "ὄρκια" Call.Aet.3.1.29; τελευτᾶν τινι κακὸν ἔμαρ bring about an evil day for one, Od.15.524; "τ. πόνους Δαναοῖς;" Pi.P.1.54, cf. E.Ph.1581 (lyr.); "ὄτ τ. λόγον" Id.Tr.1029; τὸ δ' ἐνθεν ποῖ τελευτήσῃ με χρῆ; to what end must I bring it? S.O.476; "Ζεὺς δ τ νεύσῃ, τοῦτο τελευτᾶ" E.Alc.979 (lyr.), etc.; Pass., to be fulfilled, come to pass, happen, ll. c. sub. initt.; "πρὶν γε τὸ Πηλεΐδω τελευτήθῃ ναὶ ἐέλδωρ" Il.15.74; "πρὶν τελευτήθῃ φόνος" E.Or.1218. 2. finish, "σχεδῖν . . ἐπιγυκνίδεσσαι" Od.5.253; ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον had sworn and completed (made binding) the oath, 2.378, etc.; ἡσύχουον ἄμεραν τ. close a peaceful day, Pi.O.2.33; ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο τελευτήσω δ' ἐπὶ θύνην (sc. τὸ δεῖπνον) Pl.Com.173.6 (hex.), 3. esp. τ. τὸν ἀώνα finish life, i.e. die, Hdt.1.32, 9.17, etc.; "τ. βίον" A.Ag.929, S.Fr.646 codd. (sed leg. δρόμον), E.Hec.419, Pl.Prt.351b; ὑπ' ἄλλου τ. τὸν βίον, i.e. to be killed, Id.Lg.870e; also (after the analogy of παύομαι) c. gen., τελευτᾶν τοῦ ἀνθρώπινου βίου make an end of life, X.Cyr.8.7.17; so λόγου τ. Th.3.59; ἐπαύου τ. ἐς τάδε ἐπι.104. b. freq. abs., end life, die, Hdt.1.66, 3.38, 40, al., Pl.R.614b, al.; πρὶν τελευτήσαντ' ἴδης before you see him dead, S.Fr.662; "τ. μάχῃ" A.Th.617; "νούσω" Hdt.1.161; "γῆρα" Id.6.24; τ. ὑπὸ τινος die by another's hand or means, ib.92; "δὸλω ὑπὸ τίνος" Id.4.78; "ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς" Id.1.39; "ὑπ' ἀλλաλοφόνους χερσίν" A.Th.930 (lyr.); "ἐκ τῆς πληγῆς" Pl.Lg.877b; of animals, Arist.PA667b11, PMich.Zen.67.25 (iii B.C.). II. intr. (as always in Prose, except in sign. 1.3a); to be accomplished, "ἄγων κορυφαί" Pi.O.7.68 (as v.l. for τελευτάω[FF09?]); ἐπίπτεος"

E.Ba.908 (lyr.). 2. come to an end, A.Ag.635, etc.: esp. of Time, τελευτώντας τὸ μῆνός, τοῦ θέρους, Th.2.4.32, etc.: of actions, events, etc., “τ. ἡ ναυμαχία ἐς νύκτα” Id.1.51, etc. b. with words indicating the kind of end or outcome, ἦν ὁ πόλεμος κατὰ νόον τ. Hdt. 9.45, cf. 7.47; εὔ τ. A.Supp.211; πτωχοὶ τ. end by being beggars, Pl. R.552c; οὕτως τ. Th.1.110, 138; τ. ἐς τι come to a certain end, issue in, “αἱ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐπελευθέρουν” Hdt.3.125; τ. ἐς τώτου γράμμα end in the same letter, Id.1.139, cf. Th.2.51, 4.48, Pl.R.618a; ἐς ἄνδρας ἐς μισρακίων τ. Id.Th.173b; ποῖ ἐς τῆ[FF09?] τελευτᾶν [FF08?]φρασι; came to what end? A.Pers.735 (troch.), cf. Ch.528, Pl.Lg.630b; also “τ. ἐπὶ τι” Id.R.510d, Smp.211c. 3. die, v. supr. 1.3b.

τρέφω, II.5.52, etc.; Dor. τράφω (v. sub voce); 1sg. opt. A. “τρέφωιν” E.Fr.903; fut. “θρέψω” h.Ven.257, etc.: aor. 1 ἔθρεψα, Ep. “ἔθρεψα” Il.2.548; aor. 2 ἔτραφον (v. infr. B); pf. τέτραφα intr., Od.23.237, (συν-) Hp.Morb.Sacr. 11; but trans., S.OC186 (lyr.); also “τέτραφα” Plb.12.25h.5; Med., fut. θρέψομαι in pass. sense, Hp.Genit.9, Nat.Puer. 23, Th.7.49, etc.: aor. “ἔθρεψάμην” Pi.O.6.46, A.Ch.928, etc.: Pass., fut. τραπεσομαι Ps.-D.60.32, D.H.8.41, etc., but in early writers in med. form θρέψομαι (v. supr.): aor. 1 ἐθρέφθη, Ep. “θρέφθη” Hes.Th. 198, rare in Trag. and Att., E.Hec.351, 600, Pl.Plt.310a; “ἐθρέφθη” IG12(9).286 (Eretria, vi B. C.). 2 ἔτρεφον [α] Hom. (sed v. infr. B), A.Th.754 (lyr.), Ar.Av.335 (lyr.), etc.; Ep. 3pl. ἔτραφεν, τράφεν, Il.23.348, 1.251; pf. “τέθραμαί” Hp.Nat.Hom.5, E.Heracl.578, etc.; 2pl. “τέθραφθη” Pl.Lg.625a (but συντέτραφθη [s. v. l.] in X.Cyr.6.4.14); inf. “τεθράσθαι” Pl.Grg.525a, X.HG2.3.24 (in both with v. l. τερ-). I. thicken or congeal a liquid, γάλα θρέψαι curdle it, Od.9.246; τρέψε (impf.) “πίοναυτορόν” Theoc.25.106; Pass., with pf.Act. τέτραφα, curdle, congeal, “γάλα τρεφόμενον τυρόν ἐργάζεσθαι” Ael.NA16.32; “περὶ χροὶ τρέφωεν ἄλμη” Od.23.237. II. usu., cause to grow or increase, bring up, rear, esp. of children bred and brought up in a house, “ὁ σ’ ἔτρεψε τυτθὸν ἐόντα” Il.8.283; “ἦ μ’ ἔτρεψε”, ἦ μ’ ἔθρεψε” Od.2.131, cf. 12.134; “εὔ ἔτρεφεν ἦδ’ ἀτάιαλλεν” Il.16.191, cf. Od.19.354; “ἔργω σ’ ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράσθη ἀθάλα” A.Ch.908, cf. Supp.894; “μέχρι ἤβης τ.” Th.2.46; “γεννάων καὶ τ.” Pl.Plt.274a; “τ. τε καὶ αὐθὶν μέγαν” Id.R.565c; c. acc. cogn., τ. τινὰ τροφοῖν τινα bring up in a certain way, Hdt.2.2; also “τῶν πρώτων κομημάτων, ἐν οἷσι οἱ παῖδοι τοὺς παῖδας ἔτρεφον” Gal.16.691; Med., rear for oneself, “θρέψατο τε φαιδιμον υἱόν” Od.19.368; “αὐτὸν ἐθρέψαντο δράκοντες” Pi.O.6.46; “τεκοῦσα τόνδ’ ὄφιν ἐθρέψαμην” A.Ch.928; “οἱ γεννήσαντες καὶ θρεψάμενοι” Pl.Lg.717c; “τεκὼν ἀρετὴν καὶ θ.” Id.Smp.212a; “ἔτεκον μὲν ὑμᾶς πολέμιος δ’ ἔθρεψάνην ὕβρισμα” E.HF458; Pass., to be reared, grow up, “ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ” Il.9.143; “τῆ ὁμοῦ ἐτρεφόμεν” Od.15.365; “ἄμα τράφεν ἦδ’ ἐγένοντο” Il.1.251, etc.; κάρτιος τὸν τράφεν ἄνδρων grew up the strongest men, ib.266; prop. a boy was called τρεφόμενος only so long as he remained in the charge of the women, i. e. till his fifth year, Hdt.1.136; ἐξ τοῦ “τράφην ἐγὼν from the time when I left the nursery, Ar.Av.322; but even of pre-natal growth, “ἐν σκότοισηνθῶος τεθραμμένην” A.Eu.665, cf. Th.754 (lyr.); generally, in Trag., “τρέφαίς μητρὸς εὐγενεοῦς ἄπο” S.Aj.1229; ὅπως πατρός δεῖξεις οἷος ἐξ οὐοῦ “τράφης ib.557; “κρατίστον πατρός . . . τραπεῖς” Id.Ph.3; παῖδες μητέρων τεθραμμένα true nurslings of your mothers, implying a reproach for unmanliness (s. vl.), A.Th.792; μῖα τρέφει πρὸς νυκτός art nursed by night alone, i. e. art blind, S.O.T 374. 2. of slaves, cattle, dogs and the like, rear and keep them, “κύνας” Il.22.69, Od.14.22, etc.; “ἔππους” Il.2.766; λέοντος ἴνυ (v. σίνις) A.Eu.717 (lyr.); “μῆλα” Id.Eu.946 (lyr.); “ὄφιν” S.Fr.226 (cj. for στρέψουσι[FF09?]); ἰκτίνας” Ar. Fr.628; “ὄρτυκας” Aup.214; “ὄρνυθας” Pl.Th.197c; οἱ τρέφοντες (sc. τοὺς ἐλέφαντας) the keepers, Arist.HA571b33; “τ. παιδαγωγούς” Aeschin.1.187; also “τ. γυναικας” E.IA749; τ. [ἑταίρας], [πόρους], keep., Antiph. 2, Diph. 87; ὁ τρέφων οἱς master, Nicol.Com.1.11.36; μεταρῆ, αἰγιαλὸν ἐνδὼν τρέφει he keeps a sea-beach in the house, Ar.V.110; Pass., to be bred, reared, “δοῦλος οὐκ ἀνηγός, ἀλλ’ οἴκου τραπεῖς” S.O.T1123; ἐν τῆ, εἰ, οἰκίᾳ γέγονεν καὶ θέρραπται was born and bred, Pl.Men.85c; Ἄγαθῖνον θρεμμένον (i. e. τεθραμμένον, = θρεπτόν, v. θρεπτός 1) “ἑταῦρον” MAMA4.275 B (Dionysopolis, ii A. D.); Νείκην τὴν θρεμμένην μοι ib.276 A (Dionysopolis, ii A. D.). 3. tend, cherish, τὸν μὲν ἐγὼ φίλον τ. καὶ ἔτρεφον, of Calypso, Od.5.135, cf. 7.205; of plants, Il.17.53; “θρέψασα φυτὸν ὧς” 18.57, cf. Od.14.175. 4. of parts of the body, let grow, cherish, foster, “χαίτην.. Σπερχυῶν, τρέψε” Il.23.142; “τῷ θεῷ, [πλόκαυτος] τ.” E.Ba.494; “ὑπὴν ἄκαυρον τ.” Ar.V.476 (lyr.); τ. κόμην, = κομᾶν, Hdt.1.82; “[τρίχες] πολλὰ, ἐλάϊω τραπεσσαί” Hero Bel.112; also τὰ θ’ ὕεσαι τρέφει ἀλιουφῆν things which put fat on swine, Od.13.410; “τεθραμμένη ἐς πολυσαρκίον” X.Mem.2.1.22. 5. in Poets, of earth and sea, breed, produce, team with, “οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τ. ἀνθρώποισι” Od.18.130; “ἄγρια, τὰ τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη” Il.5.52; “φάρμακα, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών” 11.741; “ὄσ’ ἤπειρος.. τρέφει ἠδὲ θάλασσα” Hes.Th.582; “πολλὰ γὰ τρέφει δεινὰ” A.Ch.585 (lyr.), cf. 128, E.Hec.1181; “θάλασσα.. τρέφουσα πορφύρας ἰσάργγυρον κηδεῖα” A.Ag.959; ὄν πόντος τ., i. e. the sailors, Pl.I.148; rare in Prose, “ἄει τι ἡ Αἰβύθι τρέφει καινόν” Arist. GA746b8. 6. in Poets also, simply, have within oneself, contain, “ὄ τι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον” S.OC186 (lyr.), cf. Tr.817; τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχάτεραν to keep his tongue more quiet, Id.Ant.1089; “ἡ γλῶσσα τὸν θυμὸν δεῖνόν τ.” Id.Aj.1124; “τῶν ἠδὲ γὰρ ἰσχυρὸν τρέφω” Id.O.T 356 (so in Pl., “τ. ἰσχυρὸν τὸ ἐλεῖνόν” R.606b); “τ. νόσον” S. Ph.795; “ἐκ φόβου φόβον τ.” Id.Tr.28; “ἄταν” Id.Aj.644 (lyr.); οἶα λατρεῖας.. τρέφει what services.. she has as her lot, ib.503; ἐν ἐλπίσιν τρέφω. . ἤξεν I cherish hopes that., Id.Ant.897; τὸν Καδμιογενῆ τρέφει.. βίτουσιν πολὺν ἄνθρωπον [πέλαγος] is his daily lot, Id.Tr.117 (lyr., but Reiske’s c. σ τρέφει is prob); “πόνοι τρέφοντες βροτοῦς” E.Hipp.367 (lyr.). III. maintain, support, “τ. ἀνδρὸς μόχθος ἑμέας ἔσω” A.Ch.921, cf. Pi.O.9.106; “τοῦ τρέφοντος” Ἠλίου χθονὸς φύσιν” A.Ag.633; “τ. τὸν πατέρα” Aeschin.1.13; “τὴν οἰκίαν ὄλην” D.59.67; “οὐ δίκαιον τρέπεσθαι ὑπὸ πατρός ὑδὸν ἠβῶντα” Pl.R.568e; “τὰ κτήνη χιλιῶ, ἐτρέφοντο” X.An.4.5.25; γάλακτι, τυρῷ, κρέασι τ., Id.Mem. 4.3.10; σίτω, ὄψω, Id.Lac.1.3; feed a patient, Gal.15.503, 19.185; provide the food for an employee, σοῦ τρέφοντος αὐτόν, ἐμοῦ δὲ ἱματίζοντος αὐτόν.” BGU1647.14 (ii A. D.); also “τ. ἀπὸ τινος” Pl.Prt.313c, X.HG2.1.1; “ἔχι τινος” A.Ag.1479 (lyr.), cf. Pl.R.372b. 2. maintain an army or fleet, Th.4.83, X.An.1.1.9 (Pass.); “τ. τὰς ναῶς” Th. 8.44, X.HG1.5.5, 1.24; τ. τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῶν νῆσων ib.4.8.9; “ἐκ τῶν κωμῶν τρέπεσθαι” Id.An.7.4.11, etc. 3. of land, feed, maintain one, “τρέφει γὰρ σ’ ὕτος [ὁ ἄγροσ]. με” Philem.98.2, cf. Men.63.466, al. 4. of women, feed or suckle an infant, “συνεξεμοιοῦσαι τὰ τρεφόμενα τὰς τρεφούσας” Sor.1.88; γυνὴ τρέφουσα ib.87; ἡ τρέφουσα, = ἡ τροφός, Gal.6.44. 5. of food, nourish, “τὰ Ἡρακλειωτικά τρέφει οὐχ ὀμοῖως τοῖς ἀμυγδαλίσις” Diocf.126, cf. 117; “ἡ οὐκ ἐπιτηδεύει τῷ, σῶματι διδομένη τροφῇ οὐ τρέφει” Sor.1.49; “πυρῶν.. ὅσοι κοῦφοι.. ἤττον τρέφουσι” Gal.Vict.11t 6; “τὸ δέρμα πᾶν αὐτοῖς ὧς ἀνὸς ὑπὸ φλεγματι

ᾠδοῦς αἵματος τρεφόμενον αἰδάλειον γίνεται” Id.18(2).118, cf. 106. IV. bring up, rear, educate, Hes.Fr.19, Pi.N.3.53, etc.: “τὸ, λόγῳ τ. καὶ παιδεύεις” PLR.534d; “θρέψαι καὶ παιδεύσαι” D.59.18; “Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα” A.Fr.479; ἡ θρέψασα (sc. γῆ) the motherland, Lycurg. 47:—Med., “ἐθρέψω Ξέρξην ἐν τοῖς αὐτοῖς ἡθεσιν” Pl.Lg.695c; ἡ θρέψαμένη one’s motherland, Lycurg.85:—Pass., ὁρθῶς, εἴ ὅ τραφῆται, Pl. R.401e, Alc.1.120e; παιδεῖα, ἐν ταύτῃ τῇ παιδείᾳ τ., Id.Lg.695c, X. Cyn.1.16; “ἐν πολυτρόποις ζυμοφοραῖς” Th.2.44; “ἐν φιλοσοφίᾳ” Pl.Tht.172c; “ἐν γλιδῇ” X.Cyr.4.5.54; “ἐν ἐλευθερίᾳ” Pl.Tht.175d, Mx.239a; “ἐν ἄλλοις νόμοις” Arist.Pol.1327a14; “ἐν φωνῇ, βαρβάρῳ” Pl.Prt.341c; “πάσαις Μούσαισι” BCH50.444 (Thespiae, iv A. D.). V. the Pass. sts. came to mean little more than to be, ἐπ’ ἐμοὶ πολέμιον ἐτράφη (sc. τὸ γένος) Ar.Av.335 (lyr.), cf. Th.141. S.OC805.

ἐπίσημον, τό, A. distinguishing mark, device, badge, Hdt.1.195; badge or bearing on a shield, v.l. in Id.9.74; ensign or flag (or figurehead) of a ship, Id.8.88, cf. Hp.Ep.17; device on a coin, Plu.Thes.6; on a signet, SIG2588.3 (Delos, ii B.C.); serial number, PPetr.3p.203 (iii B.C.); ἐπίσημα, τό, hieroglyphics, OGI56.64 (Canopus, iii B.C.). II., generally, mark, imprint, “τῶν ὀπλῶν” S.Ichn.102.

LITERATURA

- Abramowiczówna Z., *Słownik grecko-polski*, t. 1-4, Warszawa 1958-1965.
- Arystoteles, *Metafizyka*, A3, 983 b, 20-27, tłum. K. Leśniak, w: Arystoteles, *Dzieła wszystkie*, t. 2., Warszawa 1990.
- Beaufret J., *Parménide. Le Poème*, Paris 1996.
- Bollack J., *Parménide, de l'étant au monde*, Paris 2006.
- Calogero G., *Studi sull'Eleatismo*, Roma 1932.
- Casertano G., *Il piacere, l'amore e la morte nelle dottrine dei presocratici*, t. 1, *Il piacere et il desiderio*, Napoli 1983.
- Cassin B., *Sur la nature ou sur l'étant*, Paris 1998.
- Chantraine P., *Dictionnaire étymologique de la langue grecque. Histoire des mots*, Klincksieck 2009.
- Colli G., *Gorgia e Parménide. Lezioni 1965-1967*, Milano 2003.
- Collobert C., *L'Etre de Parménide ou le Refus du Temps*, Paris 1993.
- Cordero N.L., *Les deux chemins de Parménide. Edition critique, traduction, études et bibliographie*, Bruxelles 1997.
- Cornford, *Plato and Parmenides*, London 1934.
- Couloubaritsis L., *La pensée de Parménide. En appendice traduction du Poème. Troisième édition modifiée et augmentée de Mythe et Philosophie chez Parménide*, Bruxelles 2008.
- Conche M., *Parménide. Le Poème: Fragments*, Paris 1996.
- Coxon A.H.C., *The Fragments of Parmenides. Revised and Expanded Edition edited with new Translations by Richard*

- McKirahan and a new Preface by Malcolm Schofield*, Las Vegas, Zurich, Athens 2009.
- Diels H., *Parmenides Lehrgedicht*, Berlin 1897, wyd. 2, Sankt Augustin 2003.
- Diels H., Kranz W., *Die Fragmente der Vorsokratiker*, Berlin 1951.
- Etudes sur Parménide*, red. P. Aubenque, t. 1-2, Paris 1987.
- Gallop D., *Parmenides of Elea. Fragments*, Toronto, Buffalo, London 2000.
- Gigon O., *Der Ursprung der griechischen Philosophie: Von Hesiod bis Parmenides*, Basel 1945.
- Krokiewicz A., *Zarys filozofii greckiej*, Warszawa 2000.
- Kubok D., *Prawda i mniemanie. Studium filozofii Parmenidesa z Elei*, Katowice 2004.
- Liddell H.G., Scott R., *A Greek-English Lexicon. Revised and augmented throughout by Sir Henry Stuart Jones. With the assistance of Roderick McKenzie*, Clarendon Press, Oxford, w wersji internetowej: <http://www.perseus.tufts.edu>.
- Mourelatos A.P.D., *The Route of Parmenides. Revised and expanded edition with a New Introduction, Three Supplemental Essays, and an Essay by Gregory Vlastos*, Las Vegas, Zurich, Athens 2008.
- Mrówka K., *Analiza B 8, w. 51-61 Poematu Parmenidesa*, w: „Logos i Ethos”, 2 (31) 2011, Warszawa, s. 183-201.
- Mrówka K., *Heraklit. Fragmenty: nowy przekład i komentarz*, Warszawa 2004.
- Mrówka K., *Parmenides. Ścieżka prawdy. Analiza fragmentów B 1-B 8, w. 1-51*, PWN, Warszawa 2012.
- Popper K., *Droga do wiedzy. Domysły i refutacje*, tłum. S. Amsterdamski, Warszawa 1999.
- Reale G., Ruggiu, *Parmenide. Poema Sulla Natura. I Frammenti e le Testimonianze indirette*, Milano 1991.
- Trarán L., *Parmenides. A Text with Translation, Commentary and Critical Essays*, Princeton 1965.

Wesoły M., *Parmenides* – „czcigodny i straszny zarazem”, w:
Człowiek i społeczeństwo w refleksji filozoficznej red. G.
Kotlarski, R. Kozłowski, Poznań 1992, s. 225-237.

Wesoły M., *Parmenides z Elei – physikos*, w: „*Studia Filozoficzne –
Nowa Seria*”, nr 2, 2001, s. 59-70.

SUMMARY

POEM OF PARMENIDES

This is a new translation of the *Fragments of Parmenides of Elea*, the fifth century B.C. thinker. The text includes: a Greek poem with the fragments B 9-17, B 19, a critical apparatus which takes into consideration some new editions and a new English translation.